

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

1

כב' השופטת שושנה ברגר,
סגנית נשיא לענייני משפחה - מחוז חיפה

בפני

א' ב', ת.ז.
ע"י ב"כ עוה"ד זיו גרובר

התובעת

נגד

א' ר', ת.ז.
ע"י ב"כ עוה"ד ליבנת רידר

הנתבע

2

3

פסק דין

4

לפניי שתי תביעות שהגישה התובעת, הגב' א' ב' (להלן: "התובעת") נגד הנתבע, מר א' ר' (להלן: "הנתבע"), כדלקמן:

6

האחת - תביעה כספית בתמ"ש 16790/06, שכותרתה "הפרת הבטחת נישואין" על סך של 2,635,000 ש"ח. כתב תביעה הוגש ביום 8.6.06. כתב תביעה מתוקן הוגש ביום 4.11.07.

8

השנייה - תביעה למזונות ידועה בציבור בתמ"ש 16791/06, הוגשה ביום 5.11.07.

9

רקע עובדתי בתמצית:

10

1. הצדדים הכירו זה את זה בשנת 1986, עת היו השניים נשואים לאחר/ת ולכל אחד מהם ילדים מנישואיהם. הצדדים חלוקים לגבי אופי הקשר שהתנהל ביניהם. יחד עם זאת, אין חולק כי הקשר בין הצדדים נמשך, בצורה כזו או אחרת, עד לשנת 2004, קרי - במשך תקופה של כ-18 שנה.

11

12

13

14

2. לטענת התובעת, בשנת 2005, לאחר תקופה ממושכת של מערכת יחסים אינטנסיבית עם הנתבע, פעלה לסיום נישואיה מבעלה. לדבריה, הנתבע הבטיח לה כי יתגרש אף הוא מאישתו והשניים ינשאו זל"ז, תוך שהוא מוסר לידיה את טבעת הנישואין שלו, עד למעמד הנישואין של השניים שאז, לטענתה, הבטיח לרכוש לה טבעת נישואין חדשה. כפועל יוצא מן הנסיבות שנוצרו, עזב בעלה של התובעת את הבית ותבע אותה לגירושין בבית הדין הרבני, למורת רוחו, תוך שהנתבע ניצב מול בעלה כסלע ועומד על הקשר בינו לבין התובעת. לדבריה, בנסיבות שנוצרו, התגרשה מבעלה ומאז היא והנתבע ניהלו מערכת יחסים זוגית, כידועים בציבור. לטענתה, מאז כניסתו של הנתבע לחייה, נקלעו ילדיה למצוקה רגשית, זאת נוכח סמיכות הזמנים בין גירושיה מאביהם לבין כניסתו של הנתבע לביתם. לפיכך, לדבריה, ביקשה מהנתבע לתת לילדים זמן נוסף להתרגל למצב החדש ובתוך כך, ביקשה

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

1 ממנו ללון בביתו ב... , לתקופה קצרה עד אשר יסתגלו הילדים למצב החדש. לטענתה,
2 הנתבע לא קיבל בהבנה את המצב שנוצר, נטל את תיקו ונעלם. חרף פניותיה החוזרות
3 ונשנות אליו, הוא סירב לחדש עימה קשר, איים עליה ויצא עם אישה אחרת. לטענתה, היא
4 נותרה במצוקה רגשית קשה, שקעה בדיכאון ונותרה נטולת הכנסה משלדבריה, עשתה
5 ויתורים כלכליים כבדים לטובת בעלה על מנת להינשא לנתבע. לטענתה, המשבר שנוצר נתן
6 את אותותיו גם על ילדיה אשר עברו מצוקה רגשית קשה ונזקקו לטיפול פסיכולוגי. לפיכך,
7 טענה התובעת כי יש הצדקה להיעתר לתביעתה ולהורות לנתבע לפצותה על נזקה בסכום
8 חד פעמי בסך 2,635,000 ₪. בסעיף 83 לכתב התביעה המתוקן פירטה התובעת את ראשי
9 הנזק בגינם עתרה לסכום הפיצוי הכולל, כאמור. בנוסף, עתרה התובעת לחייבה את הנתבע
10 בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

11 3. הנתבע בכתב הגנתו הכחיש את הגדרת מערכת היחסים בין הצדדים כקשר זוגי/משפחתי.
12 לדבריו, המדובר בניסיון מלאכותי של התובעת לעשיית עושר ולא במשפט. יחד עם זאת,
13 לגופו של עניין טען הנתבע כי, לכל היותר, מעמדה של התובעת לא חרג מהיותה "מאהבת",
14 כל זאת בהפסקות מרובות ובתדירות משתנה. לדבריו, מערכת היחסים ביניהם נתנה מענה
15 לריגושים הדדים ומעולם לא היתה כל כוונה לחלוק חיים משותפים בכל דרך או צורה
16 שהיא. לטענתו, במהלך כל התקופה הנטענת כל צד ניהל אורח חיים פרטי משלו במסגרת
17 משפחתו והיו להם מפגשים אקראיים שטיבם חברתי ותו לאו. הנתבע הכחיש נחרצות את
18 טענת התובעת לפיה הפעיל עליה לחץ להתגרש מבעלה כאשר לדבריו, גירושה מבעלה היו
19 פרי יוזמתו של בעלה משנודע לו אודות הרומן האסור ביניהם. לטענתו, באותה עת, היה אף
20 הוא מצוי במשבר משפחתי עם אישתו ועשה כל שאל ידו על מנת לשקם את נישואיו, תוך
21 שהוא מנסה לנתק עם התובעת קשר, חרף ניסיונות החיזור שלה. לדבריו, הצדדים הכירו
22 באופן אקראי עת התגוררו שתי המשפחות בקיבוץ... לטענתו, נוצר ביניהם קשר חברתי
23 ויחסי חיבה אשר הובילו לרומן אהבים מיני, במהלכו, התוודעו למצוקתם ההדדית ולפירטי
24 חייהם וניהלו קשר חשאי גם לאחר עזיבתו את הבית ומעבר למגורים נפרדים לשם בחינת
25 יחסיו עם אישתו.

26 לדבריו, בסוף שנת 2004 כאשר נודע לבעלה של התובעת על הרומן האסור והוא פעל לגירושי
27 הצדדים, הדבר שירת את רצונה של התובעת והיא היתה נחושה בדעתה לעשות כן נוכח
28 טענותיה נגד בעלה בדבר היותו אליים כלפיה, קריר ונעדר יכולת לספק לה פרנסה ראויה,
29 לטעמה. לטענתו, רק בשנת 2005 הם חזרו לקשר אקראי ביניהם כאשר נוכח חשיפת הרומן
30 שהתנהל בעבר, נהגו בחופשיות בבילויים בפומבי. לדבריו, יחד עם זאת, באותה העת, הם
31 התגוררו בנפרד, בדירות נפרדות, הוא אף היה עוד נשוי ובחר להמשיך קשר חברתי עם
32 התובעת, בלבד. הנתבע מודה שסעד את התובעת בתקופה בה נפלה למשכב, למשך שבועיים
33 ואף סייע לה עם ילדיה בתקופה האמורה. יחד עם זאת, לאחר מכן, הקשר ביניהם לא צלח

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 ונתגלעו קשיים ביניהם, עם ילדיהם וכד', דבר שהוביל לפרידתם לצמיתות. לדבריו, הקשיים
2 שהתעוררו בקשר בינו לבין התובעת גרמו להידרדרות במצבו הבריאותי ואף לאישפוזו בבית
3 חולים וכשגמר אומר בדעתו לסיים את הקשר עימה, פצחה התובעת במסע נקמה אשר
4 הוביל, בין היתר, להגשת התביעה דנן. בהקשר זה טען הנתבע כי לא עלה בידי התובעת
5 להוכיח את תביעתה באמצעות ראיות אוביקטיביות. היא לא צירפה כל מסמך או חוות דעת
6 רפואית המצביעים על קשר בין מצבה הרפואי הנטען לבין מערכת היחסים שהתנהלה
7 ביניהם. זאת ועוד: התובעת עתרה לסכומים מופרזים משוללי כל בסיס עובדתי או משפטי
8 וגם אם התקיים ביניהם רומן אסור, בתקופת הנישואין, אין לתובעת אלא להלין על עצמה
9 ולשאת בהשלכות החלטותיה לקיים קשר מסוג זה מחוץ למסגרת הנישואין, על כל
10 המשתמע מכך. לפיכך, עתר הנתבע לדחות את התביעה תוך שהוא שומר לעצמו את הזכות
11 לתבוע את הכספים המגיעים לו כתוצאה ממעשיה/מחדליה של התובעת, לרבות הוצאות
12 משפט ושכ"ט עו"ד.
- 13 4. כאמור, בסמוך להגשת כתב התביעה המתוקן בתביעה הרכושית הגישה התובעת תביעה
14 למזונותיה כידועה בציבור. במסגרת ניהול ההליכים, התקיימו דיונים רבים, לרבות, ישיבות
15 הוכחות במסגרתן נחקרו הצדדים ועדים מטעמם על תצהירי עדותם הראשית.
- 16 5. ביום 9.9.08 הגישה התובעת בקשה למינוי מומחה מתחום הפסיכולוגיה, לצורך בחינת
17 טענותיה בהתייחס למצבה הנפשי. עיון בתיק מלמד כי בקשה זו נזנחה על ידי התובעת.
- 18 6. בהסכמת הצדדים, בישיבה שהתקיימה ביום 8.11.10, הופנו הצדדים להליך גישור חיזוני
19 בפני עוה"ד אורית אסנין, אשר למרבה הצער לא צלח. לפיכך, הושב העניין להכרעת בית
20 המשפט ונקבעו מועדים חדשים לשמיעת ראיות הצדדים.
- 21 7. לאחר שנשמעו ראיות הצדדים הוריתי על הגשת סיכומים בכתב ונעתרתי לבקשת התובעת
22 להגיש סיכומי תשובה לסיכומי הנתבע. משהוגשו, כאמור, סיכומי הצדדים. ניתן כעת פסק
23 הדין. ייאמר כבר עתה, כי בית המשפט מתנצל על העיכוב במתן פסק הדין אשר נבע
24 מהעומס המוטל על בית המשפט וכן נוכח ריבוי החומר שבתיק ומורכבות טענות הצדדים.
25 **תמצית טענות התובעת, בסיכומיה:**
- 26 8. התובעת בסיכומיה שבה וחזרה על טענותיה בכתב התביעה, כפי שפורט לעיל. בנוסף ביקשה
27 להכיר במעמדה כידועה בציבור של הנתבע, זאת בהתאם לפסיקת בתי המשפט כפי שנסקרה
28 על ידה. לדבריה, הצדדים ניהלו "שותפות זוגית" כפי הגדרת הפסיקה בפסק דינה של כבי
29 השי' וילנר בעמ"ש 418-08-12. לצורך הוכחת טענתה, העידה התובעת עדים מטעמה אשר
30 לדבריה, חיזקו את גרסתה ומדבריהם, ניתן להגיע למסקנה חד משמעית בדבר היות
31 הצדדים ידועים בציבור, על כל המשתמע מכך. כמו כן, ציינה התובעת כי גם מעדותו של
32 הנתבע ניתן להגיע למסקנה שהצדדים ניהלו קשר זוגי אינטנסיבי, הוא סעד אותה כשחלתה,
33 כלכל אותה ורכש עבורה מיטלטלין, דוגמת מזון למיטה, תכשיטים וכד'. לטענתה, הם

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 ניהלו חיי שיתוף כבני זוג לכל דבר ועניין וכך גם עלה מדברי העדים מטעמה. הנתבע הצהיר
2 על אהבתו אליה, בפרהסיה, נתן לה כספים במזומן לרכישות יום יומיות, הצהיר בפני אימה
3 כי הוא עתיד להינשא לה, ערך קניות לביתה ואף בהתאם לעדותו, נשא בתשלומי טלפון
4 ואינטרנט עבור הבית (עמ' 160 לפרוטוקול, ש' 12). לדבריה, הנתבע הבטיח לה שירכוש רכב
5 עבורה ואף התעניין ברכישת דירה עבור שניהם, ב... תוך מכירת דירתה ב... ונטילת
6 משכנתא. לטענתה, לאור כל האמור לעיל, התקיימו התנאים להחלת מוסד הידועים בציבור
7 על מערכת היחסים ביניהם ועל כן, יש להכירם כידועים בציבור ולהיעתר לתביעתה למתן
8 פיצוי בגין הנזק שנגרם לה, לרבות פסיקת מזונות משקמים עבורה.
- 9 זאת ועוד: לטענת התובעת, מחמת התנהגותו של הנתבע והלחץ שהפעיל עליה, עת היתה
10 נשואה לבעלה, השתכנעה להתגרש מבעלה תוך שהיא סומכת על הבטחות הנתבע לפיהן
11 ידאג לביטחונה הכלכלי לאחר קבלת הגט. לדבריה, הנתבע השמיע הבטחותיו בהקשר זה
12 בפני חבריה ואף התעמת עם בעלה בעניין זה כאשר הוא ניצב איתן מול בעלה ועמד על רצונו
13 לקיים עימה מערכת יחסים תוך הבטחה להינשא לה, לאחר גירושיה. הנתבע עיין בהסכם
14 הגירושין שלה ושכנע אותה לעשות ויתורים כלכלים משמעותיים על מנת לממש את רצונו
15 להיות עימה. משכך, איבדה זכויות כספיות רבות המגיעות לה על פי דין מבעלה, נותרה עם
16 דירה ממושכנת וויתרה על זכותה למזונות מבעלה שחפץ לשקם את חיי המשפחה ואף
17 הסכימה לדמי מזונות עבור הקטינים בסכום נמוך מהמקובל. לטענתה, בנסיבות שנוצרו יש
18 מקום לתת משקל לויתורים הכלכליים שעשתה במסגרת הסכם הגירושין, נוכח הבטחותיו
19 של הנתבע ולפיכך, חייב הנתבע לפצותה, בין היתר, גם מטעם זה.
10. לטענתה, נטישתו של הנתבע בחודש מאי 2005 הותירה אותה שבורה וניזוקה כלכלית
21 ורגשית. היא נקלעה למצוקה כספית קשה, הגיעה עד לחרפת רעב, מעגל הסובבים אותה
22 ניזוק אף הוא ואמה אף היא נכנסה לדיכאון. היא החלה ליטול תרופות הרגעה ונוגדי חרדה,
23 תפקודה ירד והיא איבדה ממשקלה. היא הסתייעה בחבריה לצורך רכישת מזון וילדיה אף
24 פנו לחברים על מנת לסעוד על שולחנם. לדבריה, עמדה בכל התנאים הנדרשים בפסיקה
25 לצורך הוכחת טענותיה ועל כן יש לחייב את הנתבע, כאמור, בגין הנזק שנגרם לה כתוצאה
26 מהפרת התחייבותו כלפיה, נוכח מעמדה.
11. התובעת מכחישה את טענת הנתבע לפיה סילקה אותו מחייה לאור חידוש הקשר עם בעלה.
27 לדבריה, גרסה זו אינה מתיישבת עם עדותו ועדויות העדים. כך גם ההסבר שניתן על ידו,
28 בהתייחס לנוכחותו בבית הדין הרבני, במועד סידור הגט. בנוסף, עותרת התובעת ליתן
29 משקל לסירובו של הנתבע להיבדק במכשיר פוליגרף לצורך בדיקת אמינות גרסתו בנוגע
30 לשאלות עובדתיות. לדבריה, העדויות שהובאו מטעמה הינן, ברובן, אובייקטיביות ולא של
31 בני משפחה, כפי שהציג הנתבע, כך שגם עניין זה צריך להילקח בחשבון במסגרת מכלול
32 השיקולים, לצורך הכרעה.
33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

12. בסיכומי התשובה לסיכומי הנתבע, כפי שיפורט להלן, התובעת שבה וחזרה על טענותיה והוסיפה כי מהתשתית העובדתית שהוגשה על ידה, לא ניתן להגיע למסקנה משפטית אחרת זולת קיומו של קשר בין הצדדים החוסה תחת הגדרתם כידועים בציבור. לדבריה, הניחה בפני בית המשפט את מלוא המסמכים הנדרשים לצורך הוכחת טענותיה, לרבות באמצעות תמונות ועדים מטעמה כמו גם, הבטחות להינשא לה ולתמוך בה כלכלית. התובעת עותרת לדחות את הגדרת הנתבע ליחסי הצדדים כרומן חשאי או מפגשים רנדומאליים שעיקרם סיפוק מיני מידי וטוענת לקיומו של קשר ממושך של כ 20 שנה, שאינו מאפיין מערכת יחסים כפי שמבקש הנתבע להגדיר. לדבריה, התגרשה מבעלה נוכח לחצים שהפעיל עליה הנתבע ואין המדובר במקריות בהתייחס למועד גירושיה אל מול מועד גירושיו של הנתבע מאישתו. היא מעולם לא קיימה קשרים עם גברים אחרים, במקביל למערכת היחסים עם הנתבע והסכסוך ביניהם מקורו במצוקה הכלכלית אליה נקלעה לאחר שהנתבע נטש אותה ולא מתוך מניע נקמני ותאוה. לטענתה, נטישתו של הנתבע הובילה לפגיעה קשה ולנוק גם לילדיה כאשר בתוך כך, בעלה אינו נמצא בקשר עימם והם נותרו במצב כלכלי קשה.
13. אשר על כן, עתרה התובעת להיעתר לתביעותיה ולחייב הנתבע לשלם לה סך של 10,000 ₪ לחודש מיום הנטישה ולמשך כל ימי חייה. כמו כן, עתרה לחייבו לפצותה בפיצוי חד-פעמי בסך של 2,635,000 ₪, כפי שיפורט בהמשך.

תמצית טענות הנתבע בסיכומיו:

14. הנתבע בסיכומיו טוען כי יש לדחות את טענות התובעת לעניין הכרתה כידועה בציבור, לרבות ההשלכות המשתמעות מכך. לדבריו, המדובר ברומן חשאי שניהלו השניים תוך שהתובעת מודעת לסיכונים ביחסים מסוג זה, במקביל להיותם נשואים לאחרים. לדבריו, קיומו של הרומן וחשיפתו הם אלו שהובילו לגירושי התובעת מבעלה ואין לה אלא להליך על עצמה, בהקשר זה. לדבריו, הוא לא הבטיח לתובעת כי יינשא לה ולחלופין, הסכום הנתבע בהקשר זה מופרז ובלתי מותאם למציאות ולעובדות, מושא נסיבות התובענה.
15. לטענתו, לא עלה בידי התובעת להוכיח את התנאים הנדרשים לצורך הכרתה כידועה בציבור, ובפרט בהתייחס לכוונה לשיתוף בנכסים. הם התגוררו בנפרד ומרכז חייו של כל אחד מהם היה בביתו, הם לא ניהלו משק בית משותף, לא היו שותפים בחשבונות בנק/נכסים והנתבע אף ניהל, במקביל, קשרים רומנטיים עם נשים נוספות.
16. לדבריו, בשנת 2004 נפרד מאישתו בהסכמה, לצורך תקופת ניסיון לבחינת יחסיהם נוכח משבר בנישואיו. הוא נפגש עם התובעת באופן חשאי, בתיאום מראש ולאחר שהרומן ביניהם התגלה, נוכח חשדו של בעלה שנבדק על ידי חוקר פרטי, נותק הקשר ביניהם והוא אף קשר קשרים עם נשים אחרות, תוך בחינת יחסיו עם אישתו ושקילת רצונו לגירושין. לטענתו, המניע האמיתי לגירושיה של התובעת מבעלה היה כישלון מערכת היחסים ביניהם

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 והעובדה שבעלה לא נתן לה מענה, רגשי, כלכלי נפשי וכד'. לדבריו, גם לאחר גירושיה של
2 התובעת היא איפשרה לבעלה להגיע לביתם באופן חופשי והמשיכה לדאוג לצרכיו עד כדי
3 החזרתו לחיי המשפחה. לימים, התחרטה על מעשיה וביקשה לחזור למתכונת המפגשים
4 המיניים הסודיים ביניהם אך לטענתו, הוא סירב להמשיך להתנהל במתכונת הישנה. לפיכך,
5 טען הנתבע כי בשלב זה, החלה התובעת במסע אימים, סחיטה ועושק נגדו וכפועל יוצא
6 מכך, פעלה להגשת התביעה.
- 7 17. כאמור, הנתבע טען כי התובעת לא הרימה את נטל ההוכחה הנדרש לצורך הכרת הצדדים
8 כידועים בציבור. לטענתו, בנסיבות המקרה דנן מששני הצדדים היו נשואים לאחרים
9 במרבית התקופה הרלבנטית, יש לבחון את הקשר ביניהם כרומון פילגשי, להבדיל ממצב של
10 צדדים פנויים אשר מנהלים מערכת יחסים מחייבת מתוך כוונה ברורה לשותפות, הן
11 בזכויות והן בחובות. במצב שנוצר, הגם שבסוף התקופה היה ניסיון לבדוק את מיסוד
12 הרומן, הניסיון הנ"ל נכשל עוד בטרם החל ואין בו די לצורך הכרתם כידועים בציבור.
13 לדבריו, משך התקופה שבה ניהלו הצדדים רומן אינו רלבנטי לצורך הכרעה בטיבה של
14 מערכת היחסים שכן, הצדדים הסתפקו בקיומו של קשר מיני גרידא, תקופה ממושכת ודי
15 בעובדה זו כדי להעיד כי ככל הנראה גם לתובעת לא היה עניין אחר בקשר, זולת הריגוש
16 המיני. לטענתו, המבחן העיקרי להכרעה במעמדם של הצדדים כידועים בציבור הינו בחינת
17 יחסיהם על בסיס כוונת שיתוף וגם בעניין זה לא עלה בידי התובעת להרים את נטל ההוכחה
18 הנדרש. לדבריו, הם לא ביצעו כל פעולה משפטית או כלכלית שיש בה כדי להעיד על אחריות
19 האחד לגורל משנהו. הסיפוק המיני/רגשי ניכר בבירור במערכת היחסים שהתנהלה ביניהם,
20 וזה בלבד. בכל התקופה נשמרה בקפדנות ההפרדה הרכושית ביניהם וכל אחד עסק בענייניו
21 באופן עצמאי. בסעיף 23 פירט הנתבע באמצעות טבלה את מערכת היחסים בין הצדדים,
22 בסמיכות למועד שבו התגלה הרומן, על ציר הזמן מחודש 10/2004 ועד לחודש 11/2005.
23 כפועל יוצא מכך, טען הנתבע כי לכל היותר, בילו הצדדים יחד שלושה סופי שבוע בלבד.
24 הגם שהתארח בביתה, באופן רנדומלי, לדבריו, לא נעשה שום צעד רציני וממשי שיש בו כדי
25 להעיד על חיים משותפים במובנם המשפטי.
- 26 18. לאור כל האמור לעיל, לדבריו יש בטענותיו כדי לדחות את תביעת התובעת להכרתה כידועה
27 בציבור, לרבות עתירתה לפסיקת מזונות שיקומיים ולחיובו בסכום פיצוי חד פעמי.
28 בהתייחס לעתירת התובעת לפיצוי בגין הפרת הבטחת נישואין, טוען הנתבע כי גם בהקשר
29 זה, לא הרימה התובעת את נטל ההוכחה הנדרש לצורך ביסוס טענתה ולא הוכיחה קיומה
30 של הצעה רצינית שיש בה כדי לבסס גמירות דעתו להינשא לה. לדבריו, התובעת לא הוכיחה
31 קשר סיבתי בין מצבה הנפשי/בריאותי הנטען לבין הפרת הבטחת הנישואין הנטענת ולפיכך,
32 אין כלל מקום לדון בשאלת הפיצוי כאשר זו לא הוכחה. יחד עם זאת, טען הנתבע כי
33 התובעת עתרה לסכום פיצוי מופרז בחוסר תום לב וגם מטעם זה דין עתירתה להידחות.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

1 במסגרת התובענות שבכותרת תלויות ועומדות גרסאות הצדדים כאשר הן מנוגדות זה לזו
2 באופן קיצוני כאשר התובעת ניסתה להטות את כף המאזניים לטובתה באמצעות עדים
3 שאינם אובייקטיביים מטעמה. לפיכך, יש לדחות את עתירות התובעת, תוך חיובה בהוצאות,
4 לרבות שכ"ט עו"ד.

דיון והכרעה:

6 19. על פי המסכת העובדתית שהונחה בפני אין חולק כי הצדדים ניהלו מערכת יחסים
7 אינטימית במידת אינטנסיביות כזו או אחרת, תקופה ממושכת של לכל הפחות, 15 שנה.
8 מרביתה, במסווה, בעודם נשואים לאחרים. בשנת 2004, התגלה הרומן בין הצדדים שאז
9 נישואיהם החלו להתפרק. בחודש 3/2005 התגרשה התובעת מבעלה. הנתבע התגרש
10 מאישתו בחודש 11/2005. לכל אחד מהצדדים ילדים מנישואיו הקודמים.
11 20. המחלוקת המהותית בענייננו מסתכמת בכך שהתובעת עותרת להכיר במערכת היחסים בין
12 הצדדים כמערכת של חיובים וציפיות העונה על ההגדרה המשפטית של מוסד הידועים
13 בציבור. מנגד, הנתבע עותר להגדרת יחסי הצדדים כרומן חשאי/פילגשי לצורך סיפוק רגשי
14 מיני גרידא. התובעת אף טענה להבטחת נישואין על ידי הנתבע הן בפניה והן בפני
15 חבריה/משפחתה. בהקשר זה, העידה התובעת עדים מטעמה לצורך תמיכת טענותיה וכפועל
16 יוצא מכך, עתרה לסכום פיצוי בגין הפרה. גם הנתבע הביא עדים מטעמו לצורך הוכחת
17 גרסתו לעניין טיב הקשר בין הצדדים. בהמשך, אתייחס לעדויות שהובאו מטעם הצדדים
18 ואולם, כבר בשלב זה ייאמר כי עדי כל צד הובאו מטעמו ועל כן, מטיבם וטבעם הינם עדים
19 מגמתיים בהיותם בני משפחה וחברים של כל אחד מהצדדים. אי לכך, אין לייחס משקל
20 ראייתי מכריע לעדויות הנ"ל. הואיל וכידוע 'המוציא מחברו עליו הראיה' ועל כן, מאחר
21 ונטל הוכחת רכיבי התביעה רובץ על התובעת, מתבקשת המסקנה כי לא עלה בידיה להרים
22 את נטל הנדרש לצורך הוכחת מרבית רכיבי התביעה. יודגש עוד כי משאייחס משקל ראייתי
23 נמוך לעדים החיצוניים שהובאו על ידי כל אחד מהצדדים, כפי שיפורט להלן, נותרות איפוא
24 גרסאות הצדדים זה מול זו כמעט לבדן עד כי ניתן לראות בגרסת התובעת כעדות בעל דין
25 יחידה במובן סעיף 54 לפקודת הראיות, על המשקל הראייתי הנובע ממסקנה זו.
26 21. ייאמר עוד כי עיון בכתב התביעה המקורי, כמו גם המתוקן, מלמד כי התובעת עשתה
27 שימוש בעילות תביעה שונות על מנת לבסס את סכום הפיצוי לו עתרה. הרושם המצטייר
28 הינו ניסיון של התובעת ליצור תשתית משפטית לתביעתה תוך שימוש בעילות תביעה שונות
29 על מנת למקסם את גובה הפיצוי ומבלי שהובאה על ידה תשתית עובדתית מספקת לצורך
30 מתן הסעדים המבוקשים.

31

32

המתווה המשפטי – האם יחסי הצדדים עונים על הגדרתם כידועים בציבור?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

22. שאלת הגדרתם של בני זוג כ"ידועים בציבור" נידונה רבות בפסיקה ובספרות המשפטית באופן דינאמי ומתפתח, בהתאם לצרכי השעה, שינוי העיתים והתאמה לחיים המודרניים. בע"א 42/65 דרדיאן נ' עמידר, פד"י יט(3) 259 (להלן: "פרשת דרדיאן"), נקבע על ידי כב' הש' זילברג כי: "הגדרתה המשפטית המדויקת של ה"ידועה בציבור כאישתו" היא קשה כקריעת ים סוף, או בלתי אפשרית כפתרון בעיית ריבוע העיגול. ניתנו לנו שלושה נתונים: ידועה בציבור כאישתו, ולא נתפרש לנו מקורו של הידוע, לא זהותו של הציבור ואף לא מהותה של "האישות" שהציבור, היודע, מייחס לזוג הבלתי נשוי. הווה אומר: משלושה נעלמים עלינו לעשות ניגלה אחד".
23. ככלל, בפסיקה נקבעו שני תנאי סף מצטברים לקיומה של מערכת יחסים בין בני זוג המוגדרים כידועים בציבור: האחד - חיי משפחה. והשני - ניהול משק בית משותף. בהקשר לתנאי סף אלו נקבע כי על הטוען לקיומם של התנאים האמורים, מוטל הנטל להוכיח שני יסודות: חיי אישות כבעל ואישה וניהול משק בית משותף, זאת על פי הכלל "המוציא מחברו עליו הראייה" (ראו: ע"א 714/88 נירה שנצר נ' יובל ריבלין, פד"י מה(2) 89).
24. היסוד הראשון: חיי משפחה – מבוסס על חיים אינטימיים כמו בין בעל ואשתו המשותתים על יחס של חיבה אהבה, מסירות ונאמנות, המצביעה על כך שבני הזוג קשרו את גורלם זה בזה. יסוד זה בא לידי ביטוי בחיי אישות, מגורים משותפים, סעודות משותפות, בילויים ולקייחת חלק באירועים, טיולים וכדומה (ראו: ע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון, פ"ד מג (1) 431 בעמ' 437).
25. יחד עם זאת, לאור הפרשנות המרחיבה/מקלה שניתנה לעניין הגדרתם של בני זוג כידועים בציבור וההשלכות המשמעותיות של הגדרה זו מבחינה משפטית, בפסיקה מאוחרת יותר הוצעו הגדרות אחרות, מצמצמות יותר לעניין הגדרתם של בני זוג כידועים בציבור. כך, למשל, בעמ"ש 418-12-08 ס.ג. נ' ג.י. ואח', (מיום 8.3.09) (פורסם במאגר נבו), שם המדובר בערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה, אשר דחה בקשה לצו ירושה שהוגשה על ידי אישה, אשר טענה כי היתה ידועה בציבור של המנוח עובר לפטירתו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובמסגרת פסק דינה של כב' הש' וילנר הוצעה הגדרה מצמצמת יותר ו/או מינוח שונה - 'שותפות זוגית', למנוח הקיים - 'ידועים בציבור'. בשל חשיבות הדברים, אביא את הדברים כלשון אומרים: "ההגדרה המתאימה כיום למושג 'ידועים בציבור' היא זו - בני זוג אשר החליטו, בין במפורש ובין במשתמע, להחיל על מערכת היחסים ביניהם, את מכלול דיני הנישואין והגירושין, הן הזכויות והן החובות - ללא האקט הפורמאלי של הנישואין. ודוק - בחינת אומד דעת זה של הצדדים, תיעשה על פי

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

1 הכללים של דיני החוזים. לפי הגדרה זו, המינוח השגור 'ידועים בציבור' אינו מתאים עוד
2 ואינו משקף את המשמעות הנכונה שיש לייחס למערכת היחסים של הידועים בציבור.
3 ואכן, היה נהוג בעבר לקבוע כי על בן הזוג הטוען להיותו ידוע בציבור, להוכיח, מעבר
4 לקיום חיי משפחה ומשק בית משותף, כי הציבור סובר בטעות כי בני הזוג נשואים כדון.
5 במידה והוכח כי הציבור יודע שבני הזוג אינם נשואים, אותם בני זוג לא הוכרו כידועים
6 בציבור (ראו: פרשת דרדיאן המוזכר לעיל, עמ' 261). כן ראה מאמרו של פרופ' שאוה,
7 "הידועה בציבור כאשתו – הגדרתה, מעמדה וזכויותיה" עיוני משפט ג'(תשל"ג) 484, 497
8 וכן ראה ע"ד אמנון בן דרור הידועה בציבור (מהדורה שלישית) עמ' 38 (להלן - "בן
9 דרור").
10 על גישה זו נמתחה ביקורת רבה, בין היתר נוכח העידוד לרמייה, בבחינת הענקת "פרס
11 למעשה רמייה והטעיה" (ת.א. (חי') 1528/63 אברהם נ' פרקליט מחוז חיפה).
12 ברבות הימים שונתה ההלכה ולפיה, אין עוד חשיבות או משמעות לידיעת הציבור כי בני
13 הזוג אינם נשואים ודי בהוכחה סובייקטיבית לאומד דעת הצדדים, כדי לקבוע את היותם
14 'ידועים בציבור', ללא כל קשר להשתקפות יחסיהם בעיני הציבור (בג"צ 73/66 זמולון נ'
15 שר הפנים פד"י כ(4) 645, 671, בג"צ 243/71 אייזק נ' שר הפנים, פד"י כו(2) 33, וכן הרכב
16 מורחב של חמישה שופטים בע"א 481/73 רוזנברג נ' שסטל, פ"ד כ"ט(1) 505, 508 שם
17 נקבע כי "יש טעם רב בהשקפה כי אין לגזור גורלם של בני זוג 'ידועים בציבור' על פי
18 חריצותם של הולכי רכיל, אלא יש להכריע בזכויותיהם על פי טיב הקשר שהתקיים
19 ביניהם והמהות האמיתית של יחסיהם", וכן דניאל פרידמן "הידועה בציבור בדון
20 הישראל" עיוני משפט ג' 459, 462 (1973), וכן ראה לאחרונה רע"א 9755/04 סיגל ביטון נ'
21 קצין התגמולים, [פורסם בנבו], ניתן ביום 31.8.08 (להלן - "ביטון"). נוכח האמור לעיל,
22 הציעה כב' הש' וילנר לכנות את מערכת היחסים של 'ידועים בציבור' כ'שותפות זוגית', תוך
23 הבחנה בין בני זוג אשר עיגנו את רצונם בהסכם שותפות מפורש אל מול אלה שניתן לאתר
24 הסכם, כאמור, ממכלול הנסיבות והראיות ותוך התייחסות לעצמת הראיות הנדרשת לצורך
25 הוכחת הסכם שותפות זוגית בהתייחס לקבוצות שונות: מנועי חיתון; דחיית דת; דחיית
26 ממסד; אנשים הנשואים לאדם אחר; בני זוג גרושים שחזרו לחיות ביחד וחברים במובן
27 הצר (כמפורט בהרחבה בעמ' 6-9 לפסק הדין).
28 26. מאחר שלא ניתן לגבש מתכונת אחת וקריטריונים מדויקים למונח "חיי משפחה" נקבע כי
29 חשוב לבחון כיצד הצדדים עצמם ראו את מערכת היחסים ביניהם. המבחן לעניין זה הוא
30 סובייקטיבי. כל מקרה ראוי שייבחן על פי נסיבותיו, מתוך ראייה כוללת של העובדות
31 וסקירת היחסים על פי מרכיבים שונים ומאפיינים המתקיימים בהם (ראו: ע"א 79/83
32 היועמ"ש נ' שוקרון, לט(2) 690).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

27. בענייננו, בהתייחס לרכיב זה, נחקרה התובעת בישיבה מיום 11.3.10 על תצהיר עדותה הראשית מיום 11.6.08 (סומן ת/1) ולדבריה, הכירה את הנתבע בשנת 1986 עת התגוררו שניהם בקיבוץ ... והיו נשואים לאחר. מעדותה עולה תיאור של רומן ממושך שהתנהל בין הצדדים, זאת להבדיל מניהול חיי משפחה. כך למשל העידה בעמ' 40 ש' 15-16 כי: **הכימיה שנוצרה ביננו, האהבה האמיתית שנוצרה ביננו, אהבה מטורפת מצד שנינו, אהבה כנה ואמיתית וכמובן שהוא בשנים האחרונות, בשש שנים האחרונות אהבה שהיתה ביננו** בהמשך העידה באותו עמוד כי נהגה להיפגש עם הנתבע בבתי מלון, לא בשעות חפוזות וכלשונה:
- "ש. הייתם נפגשים בבתי מלון בשעות חפוזות?
ת. ממש לא חפוזות, אלא הרבה זמן, רגש, עוצמה ורצון להיות ביחד ולא רוצים להיפרד, כל פעם לא רצינו להיפרד" (ש' 22-23).
28. בעמ' 40 ש' 13-30 העידה כי:
- "ש. את מתארת קשר מסויים שהיה בינך לבין א' עד שלב שבו חלה תפנית. מה אפיין את הקשר הזה? בתקופה מאז שהכרתם ובמהלך 18 שנה. מ 1986 – עשר שנים לאחר מכן. ת. הכימיה שנוצרה ביננו, האהבה האמיתית שנוצרה ביננו, אהבה מטורפת מצד שנינו, אהבה כנה ואמיתית וכמובן שהוא בשנים האחרונות, בשש שנים האחרונות, אהבה שהיתה ביננו.
- ש. בתקופה זו שמרתם על דיסקרטיות מרובה? ת. נכון. ש. לא רציתם לפגוע בבני המשפחה שלכם.
ת. נכון.
ש. הייתם נפגשים בבתי מלון בשעות חפוזות.
ת. ממש לא חפוזות, אלא הרבה זמן, עם רגש, עוצמה ורצון להיות ביחד ולא רוצים להיפרד, כל פעם לא רצינו להיפרד.
ש. במהלך העשר שנים האלה, בתקופה הזו את גרת כל הזמן בקיבוץ?
ת. לא.
ש. לאן עברת ומתי?
ת. עברנו המון דירות, ל... ,... , והיינו ב... ב... גרנו לפני 18 שנים בערך, גרנו שם 7-8 שנים בערך. ... נולדה ב – 92, באמצע 92 הגענו ל... עד 1999-2000. בערך כמעט מדוייק.
ש. איך הייתם נפגשים אז?
ת. היינו נפגשים הרבה, מידי פעם הייתי עולה ל..., א' גם היה אצלי שבוע ימים בבית ביחד עם בעלי. הוא בא לנופש עם ד' והילדים וכמעט כל חג היו אצלנו".
29. ובהמשך ציינה כי "נכון שזה פגישות משפחתיות והיינו מוצאים את הדרך להיפגש בין לבין וכמובן שהייתי עולה ל... לפגוש אותו" (עמ' 41 ש' 1-2). "התפנית האמיתית התחילה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 ב 2003, האהבה התעצמה ביננו והרגש והיה הרבה הרבה יותר חזק, התבטא בהמון
2 פגישות, עוצמה, רגש, המון גם ביננו, זה קרה מ 2003. המון הודעות, מסרונים, שיחות
3 טלפון 24 שעות, מילות אהבה, מגיע אלי לחניה לראות אותי לכמה דקות, כל שניה
4 אפשרית רוצה לראות אותך, אוהב אותך, חולה עליך. ב 2005 התגרשתי" (עמ' 41 ש' 10-
5 13). בהמשך מציינת התובעת כי מיד לאחר גירושיה מבעלה נכנס הנתבע להתגורר בדירתה.
6 30. מנגד, העידה כי לאחר שהנתבע עזב את ביתו ועבר להתגורר בדירה שכורה, היא נהגה לבוא
7 לדירתו וכשנשאלה האם היה ברשותה כרטיס עם קוד על מנת להיכנס לדירה השיבה: "לא
8 ביקשתי ובגלל שהייתי נשואה לא רציתי שבעלי ימצא אצלי את הכרטיס אבל כל פעם
9 שהגעתי א' ירד לקבל אותי ופתח לי את השער עם הכרטיס מגנטי שהיה לו. הגעתי רק על
10 פי תיאום של א' ועל פי הזמנתו שאני יודעת שנמצא.
11 ש. לא יכולת להיכנס לחדר כושר?
12 ת. לא רציתי שיראו אותי שם, אני נשואה כשבאתי, באתי במיוחד אליו" (עמ' 45 ש' 23-
13 27).
14 31. בהמשך, מאשרת התובעת כי מערכת היחסים בינה לבין הנתבע היתה "רומן" שנמשך שנים
15 רבות והתגלה בשנת 2004 לאחר שבעלה ואישתו של הנתבע שכרו חוקר פרטי שחשף את
16 יחסיה עם הנתבע. כמו כן, מאשרת התובעת כי בחודש 11/2004 היה נתק מוחלט בינה לבין
17 הנתבע, לאחר שהקשר ביניהם נתגלה. בעקבות כך, שב הנתבע להתגורר עם אישתו למשך
18 חודש וחצי. לדבריה, בסמוך לגירושיה, התחנן הנתבע לשוב לקשר עימה. לדבריה "לא, אני
19 אמרתי שאני מצטערת שהתגרשתי לפניו כי כנראה מסיבות כלשהן עזב ונשארתי כלום,
20 לכן הצטערתי, נשארתי חסרת כל. הוא הטעה אותי. אני מצטערת שבגדתי בבעל שלי כל
21 יום אני מבקשת מחילה" (עמ' 51 ש' 19 21).
22 32. בהמשך ציינה כי לאחר הגירושין מבעלה ביקשה מבעלה לא להגיע לביתה מאחר ולדבריה,
23 ילדיה היו מאוד נסערים. כלשונה: "רציתי מאד להיות עם הילדים שלי לאחר כל הבלאגן.
24 הילדים בשום פנים ואופן לא הסכימו להיות עם א' בשולחן הם נסעו עם אבא שלהם לסבא
25 וסבתא שלהם" עמ' 57, ש' 7-8).
26 33. כשנשאלה האם היתה אינטימיות ביחסים שלה עם הנתבע בסמוך לאחר הגירושין השיבה:
27 "אנו בני אדם אנושיים ועברתי תהליך מאד קשה עם הגירושין והמחלה שלי והילדים
28 שלי, אנו בני אדם ולא חיות, לא יכולים לעבור לסדר יום, הרסתי את הבית והילדים
29 בשביל א'. את רואה תמונה מאד קשה, הילדים מתרסקים לך מול העיניים ולכן קשה
30 בתקופה כזאת להיות בקשר אינטימי" (עמ' 57, ש' 21-18).
31 34. בהמשך, כשנשאלה היכן שהה הנתבע לאחר שאושפז בבית חולים בשל בעיית לחץ דם גבוה,
32 כחודש לאחר גירושיה, השיבה: "לבית שלו ב.... אני הסעתי אותו שם. לא פגשתי את
33 הבנות שלו שם שסועדות אותו. אני נסעתי בין לבין לילדות לבין לבית שלי, היו לי גם

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 ילדות בבית. מעולם לא פגשתי את הבנות שלו שם. ג' כן היה בא מידי פעם, הוא גר אצלי,
2 הוא פשוט אחרי בית חולים אמר יש לחץ מידי עם הילדים אני מעדיף להיות יומיים בבית,
3 א' גר אצלי באותו זמן, אמר את זה גם בעדות של השוטר שנחקר, אמר שגר אצלי בבית.
4 ש. בתקופה הזו את אשה גרושה?
5 ת. נכון.
6 ש. את מקבלת מפתח לדירה שלו?
7 ת. לא הייתי צריכה, הוא היה גר אצלי.
8 ש. ביקשת?
9 ת. לא. מעולם לא ביקשתי". (עמ' 58, ש' 16-6).
10 לדבריה, בסמוך לאחר מכן, ביום 15.5.04 עזב אותה הנתבע ומאז לא שב.
11 35. כשנשאלה לעניין יחסיה עם בעלה בתקופת הסמוכה לגירושין והאם היו מקרים בהם עזב
12 את הבית, השיבה: "בפעם הראשונה והתגלה כל הבלאגן הוא עזב את הבית. אחרי חודש
13 כשא' אמר לי שהוא רוצה שנחזור הוא חזר אחר כך. כשאישרנו את ההסכם בבית הדין
14 הרבני אני חושבת שהוא היה מחוץ לבית בתאריך הזה. דברים התפוצצו וזה נגמר. הוא גר
15 אצל חבר שלנו מ'. הוא לא גר בבית. הוא לקח את כל החפצים – הבגדים שלו וגר שם. אני
16 וא' היינו אחר כך בקשר.
17 ש. אם זאת פעם ראשונה שהוא עזב היו עוד כמה פעמים. מתי הוא חזר הביתה?
18 ת. בפעם הראשונה כשא' עזב והתפוצץ כל הסיפור א' אמר שזה לא מתאים לו וכתבתי זאת
19 בתצהיר, הוא חזר הביתה לשבועיים – שלושה שבועות ואמרתי שנסקם את הקשר ביננו
20 כי א' אמר שזה לא מתאים לו, הוא פוחד שהילדות יעזבו אותו וינתקו איתו את הקשר.
21 ראיתי שא' אמר שהוא פוחד וראיתי שאני חסרת אונים אמרתי לבעל שלי שנסקם את
22 הקשר ביננו ואז הוא חזר.
23 ש. מתי הוא חזר?
24 ת. סמוך לכל הפיצוץ, אני חושבת שעדיין לא היינו גרושים. כשהתגלה כל הסיפור שלנו
25 זאת הכוונה לפיצוץ, ואז א' אמר שהוא פוחד שהילדות יעזבו אותו, זה היה אז כשלא' היה
26 קשר עם פ', זה היה בחודש הזה, כשראיתי שהוא פוחד א' חזר לחודש לבקשתי, כדי
27 לשקדם את הקשר, ואחרי שהוא היה בבית אני קיבלתי מסרים שא' במצב כזה והוא רוצה
28 לחזור אלי" (עמ' 52, ש' 23-7). בהמשך ציינה, כי חרף גירושיה בעלה המשיך להחזיק
29 במפתח של הבית, היה נוהג להיכנס לדירה באופן חופשי יחסי תוך שהוא מודיע לה על כך,
30 המשיך לקבל דואר לבית וכשנתגלה מחלתו, סעדה אותו והחזירה אותו לבית על מנת לסייע
31 לו, לדבריה, לבקשת הילדים.
32 36. כתימוכין לעדותה, העידו העדים רבים מטעמה בניסיון לתמוך את גרסתה, בהקשר זה. יוער
33 כי מפאת ריבוי העדים, אציין בתמצית את עדויותיהם, בהקשר הרלבנטי, כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- א. הגב' י' - שכנתה של התובעת, העידה כי ראתה מדי פעם את הנתבע בסביבת הבניין, בחניון. לדבריה, היתה מספר פעמים בבקרים בביתה של התובעת כאשר הנתבע היה שם, היא שוחחה עימו, תיארה אדם נחמד ומעניין ולדבריה "ראיתי מערכת יחסים לא רגילה, לא סטוץ". הנ"ל לא זכרה לציין מועדים בהם שהה הנתבע אצל התובעת. לדבריה: "לא ראיתי אותו הרבה זמן אצלנו, הם התנהגו כבעל ואישה אולי לפני 4 שנים". כשנשאלה: "מאיפה את יודעת שא' דאג לבית?" השיבה: "אני ראיתי, ביום שהייתי שם א' לקח את הילדה איתו, הוא הלך לעשות קניות, הוא הכין רשימה לידי, א' אמרה לו מה לרשום, הוא לקח את הבת י' איתו ואמר לה בואי חמודה בואי נלך לקניות, אני בת 51 ואני לא זוכרת תאריך, אולי לפני 3,4, 4.5 שנים" (עמ' 3 ש' 29-27).
- ב. הגב' ל' - חברה של התובעת. ציינה שראתה את הנתבע בביתה של התובעת, לאחר גירושה. לדבריה: "הוא היה עם הילדים, התחושה בבית היתה כאילו הוא בעל הבית, הוא לקח אותי אחר כך הביתה איתה ועם הילדים, אצלה בבית זה היה נראה כאילו הוא בעל הבית, הוא לקח אותי לבית שאני גרה לידו משום שלא הרגשתי טוב, הבית שגרתי בו בזמנו ליד הבית שלי שהיה אז בבנייה" (עמ' 6, ש' 15-18). עוד ציינה כי הנתבע היה עונה לטלפונים אצל התובעת בבית, היא היתה משוחחת עימו הרבה על מערכת היחסים שלהם והוא אף ציין בפניה אודות רצונו להתגרש מאישתו ולהינשא לתובעת.
- ג. הגב' י' - חברה של התובעת מ..... ציינה בעדותה שפגשה את התובעת והנתבע כשהם היו ב.... הם בילו יחד במשך שלוש שעות ונראו לה כבני זוג.
- ד. הגב' פ' - עובדת בעסק של הגב' ל'. ציינה בעדותה כי ראתה את הנתבע בעסק. שמעה את השיחות שלהם בקונדיטוריה ושמעה מפיו שהוא לן את התובעת בבית כאשר התובעת התגרשה מבעלה.
- ה. הגב' ח' - חברה טובה של התובעת משנת 2002. סיפרה בעדותה כי היתה עדה לשיחה של התובעת והנתבע במסגרתה ביקש הנתבע מהתובעת לבוא אליו הביתה. לדבריה: "שמעתי שהם גרים ביחד שמעתי שיחת טלפון שהוא מוסר לא' מספר כרטיס אשראי שתקנה את הקניות לבית ואמר לה שלא תדאג והכל יסתדר שהוא בתקופה של גירושין והוא לחוץ כלכלית הוא ביקש ממנה להשמיד לאחר מכן את מספר ת.ז ואת מס' הכרטיס אשראי. היא עשתה הזמנה דרך הטלפון. כרטיס האשראי לצורך ההזמנה הזו ומזה הסקתי שהם מנהלים משק בית משותף. הסכום של הקנייה מעל 800 ₪. א' אסר עלי להיפגש עם א' ביום הגירושין או בסמוך לכך היא אושפזה קודחת מחום, א' התקשר ואמר שהיא מאושפזת בבית

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 חולים קודחת מחום, היתה לי עבודה חדשה לא יכולתי לעזוב את העבודה והוא
2 אמר לא' שאני לא חברה" (עמ' 12, ש' 21-12).
- 3 ה. הגב' ר' – הנ"ל חברה טובה של התובעת מזה כ 6 שנים, העידה כי למיטב ידיעתה
4 הנתבע ליווה את התובעת לבית הדין הרבני במועד סידור הגט וחיכה לה באוטו
5 (עמ' 15, ש' 28). לדבריה, הוא התנהג בבית כמו בעל הבית, היא הגיעה לביתה של
6 התובעת בערב בו התגרשה ומצאה שם את הנתבע. הנתבע הכין לה קפה, ענה
7 לטלפונים (עמ' 16, ש' 4-2). כשנשאלה: "כמה פעמים ראית את א'?" השיבה:
8 "פעמיים היה אצלי בבית, פעמיים ראיתי אותו בבית חולים אחרי הגירושין
9 כשהיא היתה מאושפזת ופעם אחת כשהייתי עם ר' והיה ערב אצלה וביום הגט"
10 (עמ' 16 ש' 15-16).
- 11 ז. מר מ' – הנ"ל אחיה של התובעת, מוכר תכשיטים. ציין בעדותו כי הנתבע רכש ממנו
12 שרשרת עבור התובעת בסך של 500 ₪. לדבריו, "הם הגיעו אלי לדוכן ואמרה לו
13 תראה איזה שרשרת יפה הוא אמר שאני אוציא לה את השרשרת" (עמ' 17, ש' 27-
14 28).
- 15 ח. מר א' – הנ"ל בן דודה של התובעת, ציין בעדותו כי "את א' אני מכיר מלוויית,
16 שמחות, אירועי משפחה שאליהם הוא היה גם מגיע עם אשתו לשעבר לסירוגין,
17 פעם הוא בא עם א' לבד, פעם עם אשתו, היו עוד מפגשים שראיתי אותו בחוף הים
18 ופעם ראשונה שראיתי את אשתו, לא הכרתי אותה בעבר.
19 ש. אני מפנה אותך לסעיף 7, ממה היה ברור לך שהדירה היתה של א' וא'?! ת.
20 נכנסתי לדירה וראיתי את הבגדים האישיים שלה בדירה, אני מכיר את התיקים
21 שלה, התיק המנומר שלה, אני לא יכול לפספס, בין היתר גם זה שהיא באה איתו
22 עכשיו, שאלתי את א' אם הם גרים פה והם ביחד, הילדים שלי שאלו אותי למה
23 א' כאן בדירה הזו, ראיתי את הבגדים שלה בדירה, בחדר שינה, בסלון, ראיתי
24 בגדי אישה שם. את יכולה להגיד שזו הסקת מסקנה אישית שלי" (עמ' 21, ש' 6-
25 14).
- 26 ט. הגב' א' – שכנה של התובעת. ציינה בעדותה כי ראתה את הנתבע בביתה של
27 התובעת בדרך כלל בשעות הערב, אחרי השעה 20:00. כאשר לדבריה, היא היתה
28 מבקרת אותה לעיתים בבית בשעות הערב, אחרי שהיתה משכיבה את הילדים
29 לישון.
- 30 י. הגב' מ' ס' – הנ"ל סבתא של התובעת ציינה בעדותה כי פגשה את הנתבע, הוא ציין
31 בפניה אודות רצונו להיות עם התובעת. לדבריה, היא הזהירה את התובעת אודות
32 הנתבע והקשר איתו, בהיותה נשואה. היא שמעה הקלטות של הנתבע במסגרתן
33 הוא מרעיף על התובעת הבטחות ומחמאות (עמ' 1 לפרוטוקול מיום 19.1.10).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 יא. מר כ' מ' – הנ"ל בן דודה של התובעת. העיד שפגש את הנתבע בביקור של התובעת
- 2 והנתבע בביתו ב.... לדבריו: "אגיד ככה, מלכתחילה לא רציתי להגיע לכאן כי בתור
- 3 אדם חרדי הקשר הזה מבחינתי היה קשר אסור ולא רציתי להכנס לעניין אבל
- 4 ביקשו ממני להגיד מה ששמעתי, שאלתי רב, אין לי שום דבר אישי נגד א', סך
- 5 הכל, גם קיבלתי אחרי שאלת רב ואמרתי רק מה ששמעתי וזה מה שבאתי למסור
- 6 מה ששמעתי בלי נטייה וזה הכל. באחת הפעמים בשבת שהיו אצלנו היו דיבורי
- 7 חיבה, היא החיים שלי, היא גם אני אוהבת אותו, אמא שלי שאלה איך א', אמר
- 8 משהו משהו מיוחד, אנחנו רוצים להיות ביחד, אוהבים אחד את השני, זה סך הכל
- 9 מה ששמעתי. זה מה שאני זוכר בגדול" (עמ' 6 ש' 7-1).
- 10 יב. הגב' ז' ב' - בתה של התובעת, העידה בדיון שהתקיים 19.1.10. לדבריה, כבר בשנת
- 11 2002 חשדה בקשר בין אימה לבין הנתבע. לדבריה: "כמה פעמים ראיתי שהוא
- 12 התקשר על הצג, ראיתי את המילה א', אפילו את המס' 18 בסוף, זה הגיוני?
- 13 זוכרת נכון? ואני מודה שפעם אחת חיטטתי לה בהודעות וראיתי וחוף מזה שזה
- 14 היה ממש לא קשה להסתיר, הם היו נפגשים וממש לא היה קשה להסתיר את
- 15 האהבה הזו כמו ילדים בני 16, ונגיעות מתחת לשלחן" (עמ' 7 ש' 29-27). כשנשאלה
- 16 על שיחה שלה עם הנתבע, השיבה: "לא בדיוק זוכרת, אך זוכרת שהייתי במלון.
- 17 הגעתי למלון.... ואז אמרו לי לרדת בלובי הייתי אצלם בחדר ואמרי לי בואי תרדי
- 18 ללובי. היו חדרים צמודים של א' וד' ואמא שלי ואבא. חדרים צמודים. היינו כולם
- 19 באותו חדר, לא זוכרת מי היה שם בדיוק ואז א' אמר לי בואי נרד למטה ללובי
- 20 וירדתי למטה ואפילו אמא שלי לא היתה שם לדעתי בלובי והוא החזיק לי את היד
- 21 ובכה ואמר לי שהוא מאד מאד אוהב את אמא שלי ושהוא רוצה שההורים שלי
- 22 יפרדו ושהם יתחתנו ושהיא אהבה של החיים שלו, ואין אף אחת אחרת במקומה
- 23 ושהוא אוהב גם אותנו הילדים ושהוא יהיה איתנו ויעזור לנו בכל הסיפור הזה"
- 24 (עמ' 8 ש' 11-5). בהמשך ציינה "אני שמעתי את זה מא', כמו אתמול אני זוכרת
- 25 שהחזיק לי את היד ודמעות נזלו לו מהעיניים ואמר לי אני מאוהב באמא שלי אני
- 26 אהיה אתכם ואשמור עליכם, אני לא מערבת שום שני סיטואציות. אין קשר בין
- 27 השיחות שהיו לי עם א' בבית שלי לבין השיחות שאז גילה בפני את האהבה שלו
- 28 לאמא שלי שגרת ב.... אין קשר." (עמ' 9 ש' 24-21). עוד הוסיפה כי בזמן שירותה
- 29 הצבאי הנתבע היה מגיע לבקר אותה בבסיס יחד עם אימה. לדבריה, אהבה מאוד
- 30 את הנתבע, בפרידתו של הנתבע מאימה הוא השאיר לה מכתב במסגרתו ביקש
- 31 לכבד את החלטה של אמא שלהם להיפרד ממנו. בהתייחס לנוכחותו של הנתבע
- 32 בבית, העידה כי שמחה על כך שהנתבע בחר לעבור לגור איתם. יחד עם זאת, לא
- 33 ידעה להגיד אם העביר חפצים אישיים או ריהוט משלדבריה, הבית ממילא היה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 מאובזר ולא היה מקום וגם אם מאחר והיתה בשירות צבאי מחוץ לבית, לא יכלה
2 להעיד בעניין זה בהרחבה. כשנשאלה האם היא יודעת להגיד מי שילם את הוצאות
3 הבית וכד', השיבה: "לא יודעת מי שילם, אבל יודעת שבגלל שהייתי חיילת זכורה
4 לי פעם אחת שלאמא לא היה כסף לקנות נעליים וא' נתן לי. הוא עזר לה בקניות,
5 הוא קנה לה מזרן חדש, מעבר לזה לא התערבתי לה אף פעם בחשבונות אבל כן
6 היתה עזרה ללא ספק" (עמ' 13, ש' 3-1). לדבריה, "הוא עזר בקניות והוא הבטיח
7 לנו שהוא יהיה במקום אבא שלנו, הוא זרק לאחיות שלי כסף" (עמ' 13, ש' 7-8).
- 8 37. הנתבע אף הוא נחקר בישיבה שהתקיימה ביום 16.6.13 על תצהיר עדותו הראשית (סומן
9 נ/13). בעדותו ציין כי תחילת הקשר עם התובעת היה בשנת 1987. כשנשאל איך הוא מסביר
10 את המסרונים ששלח לתובעת, השיב: "במסרונים שהעברתי אז לא', כולם נעשו בפרק זמן
11 מאוד מאוד קצר. הם מבטאים משהו באישיות שלי כפי שאני מתייחס לבנות הזוג שלי. אני
12 טיפוס כזה. מוקצן, מראה יותר, יותר עקשנות, אבל לדבר על אהבה. לא היתה פה אהבה.
13 ממש לא. היתה התרגשות, היו יחסים שהם בעיקרם רומן פלירטי, אבל לא היתה אהבה
14 ממש. אני אהבתי את אשתי, אוהב את אשתי היום, אלה אנשים שאני אוהב היום" (עמ'
15 150, ש' 25-21). בהמשך ציין שמטבעו הוא נוהג להשתמש בהגיגים של חיבה ואהבה מול כל
16 אדם שיש לו משהו אליו. לדבריו, הוא לא שיקר לתובעת אלא שהדברים נאמרו כ"דברי
17 כיבושין, בתוך פלירט רומן". (עמ' 151, ש' 21-11). בהמשך, משיב הנתבע בשלילה לשאלות
18 ב"כ התובעת בהתייחס לרצונו בקשר ממוסד, פומבי, רציני ורציף עם התובעת. לדבריו, הכל
19 היה שקר מוחלט. כשנשאל על נוכחותו בבית הדין הרבני במועד סידור הגט של התובעת
20 ובעלה, השיב, "זה לא נכון. תשאל אם הגעתי לבית הדין הרבני, אספר מה היו הסיבות
21 לכך. הגעתי לא במקרה, א' ביקשה ממני היא היתה חולה. אמרתי לה אין לי מה לעשות
22 שם, באמת לא רציתי לבוא לשם, הגעתי בגלל שהרגישה לא טוב, הבאתי אותה עד לשם,
23 באתי לקחת אותה מהבית. לא לנתי בבית. הגעתי מ... לבית של א' ב... כדי לקחת אותה
24 לבית הדין הרבני, היא ביקשה ממני בכל לשון של בקשה, לא פעם ראשונה שתיזזה אותי
25 ממקום למקום ובאתי לקחת אותה לשם. עמדתי בצד הדרך, כי היתה חניה פנויה, אמרה
26 לי בא תיכנס, אמרתי לה אין לי מה לחפש פה. היא נכנסה פנימיה ואני באוטו. אמרתי לה
27 תודיעי לי מתי אני אבוא לקחת.
28 ש. הסתבר שאפשר לסדר גט?
29 ת. היה קבוע להם גט לאותו יום. אני שמעתי את זה ממנה בטלפון עם א', יש הסכם וגם
30 הגט שיצא באותו יום. אני שמעתי את זה במו אוזניי. הסכם וגט באותו יום.
31 ש. כשיצא א' עוד באותו יום בבית הדין, התחנן אליך א', תנו לנו לחזור ביחד, תניח את ידך
32 מא'?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 ת. אחד השקרים הכי בולטים במשפט הזה, זה המשפט הזה שאתם אומרים, שום דבר לא
2 היה. א' שאל אותי מה קורה, באמרתני זה לא עניין שלי, זה עניין שלכם. א' הוציאה אותי
3 במרמה מתוך האוטו, בוא רגע שנייה למדרגות ואז אני נתקל בא', מזה הופתעתי, כמעט
4 נפלתי מרגליי, פתאום נמצא האיש הזה מולי, אז מתחיל דו שיח, הוא אמר הגט היום ולא
5 יודע מה יהיה, מה אתה אומר, אמרתני זו לא החלטה שלי, זו החלטה שלכם בלבד. תוציאו
6 אותי מהסיפור הזה. א' וא' נסעו איתי באוטו, א' לא הרגיש שום דבר, הסעתי אותו ל....
7 וגם אותה הביתה, היא נפלה למשכב, אל תספרו לי סיפורים, אני הייתי שם, כל סיפור
8 אחר הוא שקרי. תביא את א'" (עמ' 154, ש' 21-1). בהמשך, שב הנתבע על גרסתו מספר
9 פעמים לפיה מעולם לא דרש מהתובעת להתגרש. כשנשאל, האם הבטיח לרכוש איתה דירה
10 ב... השיב "איזה קישקוש ביצים. היא אמרה קח את הדירה שלי ותרשום על שמך, רק
11 תישאר פה" (עמ' 156, ש' 5).
- 12 38. כשנשאל הנתבע מדוע חזר לקשר עם התובעת אחרי הפירוד שלהם, בסמוך לגירושיה,
13 השיב: "חוזרים, תשמע, יש תשוקות, זה מן מערכת כזו, לא יודע אם אתה מכיר את זה,
14 היום לשמחתי אני לא מכיר, אבל זו מערכת של תשוקות וחשקים, לפחות היה לנו כייף
15 ביחד, בנושא מין, סקס. חזרנו ביחד בקטע הזה. זה היה משהו כמו חודשיים לפני
16 שקיבלה את הגט, חודש וחצי. החלטנו לחזור. התראינו שוב יחד. התנצלתי בפני פ' והיא
17 גם אמרה זה לא הולך איתך. נפרדנו באמתה היתה אשה מיוחדת ואז נפרדנו" (עמ' 156, ש'
18 27-31). יחד עם זאת, הכחיש נמרצות כי התגורר עימה וכי היו להם חיי משפחה רגילים (עמ'
19 157-158 לפרוטוקול).
- 20 39. לדבריו, "הריב הזה התחיל בעצם מאותו רגע שא' התגרשה, כבר התחילו הדברים, כבר
21 ראיתי שזה לא יכול להיות מערכת יחסים. האיש הגיע לשם, הבגדים שלו עורמים, יש לו
22 מפתח של הדואר, אמרתני יהיה לי מפתח לפחות שבוע הזה, אמרו לי לא, תחפש באיזה
23 קרפדה ליד הדלת, יש שם איזה נעל כזו, שמתחת יש מפתח. אתה יודע איזה השפלה זו?
24 ש. א' אומרת שהיה לך מפתח מהרגע הראשון?
25 ת. בחיים לא היה לי מפתח, נשבע לך ביקר לי, לא היה לי מפתח דקה אחת של הבית
26 שלה. ש. כשאתה אושפזת, א' סעדה אותך?
27 ת. מי סיפר לך את הסיפור הזה? היתה שם פעם אחת, הסתלקה אחרי דקה הלכה לאיזה
28 רופא ונעלמה. זה שקר מוחלט וגמור. היא בחיים לא היתה שם. היתה פעם אחת, איזה
29 רופא שם קרץ לה או משהו. ש. באותו חודש וחצי שאתה ישנת, נכון שישנת במיטתה
30 בחדר באותה מיטה או לא? היא ישנה אולי עם א' ואתה כיבסת כביסה של הילדים?
31 ת. אתה מזין את עצמך בכל מיני דברים לא נכונים. בוודאי שישנתי במיטתה למעט לילה
32 אחד שלא ישנתי במיטתה, ישנתי בחדר השני כי זה היה פעם ראשונה שא' הגיעה אחרי
33 הגט ולא רציתי לישון איתה, היו שם ילדים קטנים, אמרתני שאני ישן בחדר השני של ד'.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 מעבר לכך, 9 לילות ישנתי עם א' במיטה. נכון, הקפדנו להיכנס למיטה, כשהילדים
2 ישנים, נכנסנו למיטה.
3 ש. זה מתוך רגישות כלפי הילדים?
4 ת. נכון.
5 ש. משום שהבנת שהילדים כשהבינו שההורים שלהם התגרשו ואמא שלהם הפכה להיות
6 בת זוג של חבר של אביהם, זה בשבילם משבר?
7 ת. תמיד ילדים להורים נמצאים במשבר. תמיד זה קיים, גם אצל מבוגרים, לכן, חשתי
8 צורך בקטע הזה, מאד להיות זהיר. בלילות שישנתי שם, הלכנו לישון מאד מאוחר, כדי
9 שהילדים לא יהיו שם. מאחר ואני קם מוקדם, עוד הרבה לפני הילדים, והלכתי. למעט
10 הימים שלא היתה והיתה בבית חולים, הכנתי להם אוכל ופיזרתי אותם לבית ספר. סך
11 הכל 10 ימים בתוך החודש וחצי הזה. זה מה שהיה.
12 ש. אתה מסכים איתי שהרגישות המיוחדת שנהגת כלפי הילדים היתה לא רק כתופעה
13 של ילדים להורים גרושים, שעוברים משבר. זה היה מועצם בגלל הזהות שלך, בגלל
14 היותך חבר של אביהם?
15 ת. בוודאי שאני מסכים שהסיטואציה הזו עבור הילדים, בכלל, היינו חברי משפחה. זה
16 לא היה דבר בריא לאף אחד מהצדדים. זה שהגעתי לשם. לכן, שראיתי ונוכחתי בדבר
17 הזה, וביקשה שאעזוב את הדירה ואבוא אליה, אמרתי שאני לא נכנס לדבר הזה. בשום
18 פנים ואופן. הראייה נישארתי ב...., ניהלנו כלכלות נפרדות. זה מה שהיה.
19 ש. דאגת למזון לבית, חשבונות?
20 ת. לא דאגתי. היו מקרים שאכן סייעתי. היה נדמה לי חשבון טלפון ואינטרנט עבור
21 הילדים, א' לא שילם את זה כי ראה עצמו בחוץ, אז אני דאגתי לכך שהילדים יהיה להם.
22 מעבר לכך, אתה רוצה לדעת מאיפה א' קיבלה ממני כספים וסיוע, לא קיבלה, אלא היו
23 דברים אקראיים ולא קשורים בכלל לכלכלת הבית. את המזון שישנו קיבלה ממני
24 כהלואה, כי הוא לקח לה את הכרטיס אשראי. היא לקחה את המזון ולא רצתה להחזיר
25 לי. שיהיה לה לבריאאות.
26 ש. לא קניתם אותו בחנות?
27 ת. בטח, היינו ביחד, היא היתה איתי, לא היה לה כרטיס אשראי.
28 ש. למרות העונש המופלג שלה?
29 ת. נכון. היא לא מוציאה את הכסף, הוא נשאר תמיד בתוך הוואזה. פעם אחת אני הוצאתי
30 290 שקל כדי לקנות אוכל והיא החזירה לי את הסכום הזה מהוואזה.
31 ש. איך לשיטתך, המגורים האלה, בתוך חודש וחצי, אתה מסכים שזה היה חלק מכך
32 שהסכמתם להיות בני זוג?
33 ת. לא. ממש לא הסכמנו להיות בני זוג.
34 ש. לקראת חתונה?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 ת. אתה חולם חלום אמיתי. לא הסכמנו להיות בני זוג ולא חתונה. הסכמנו לנסות באיזה
2 מקום לראות אם אנחנו יכולים טיפה לשדרג את היחסים. אבל הסכמנו לבדוק, זה לא הלך
3 מהרגע הראשון, אי אפשר לעשות, הילדים התנגדו, עפתי משם כל רגע, א' שם, ישנתי שם
4 וראיתי את א' בחדר השני, הוא ישן בחדר השלישי. ישנו שנינו באותו בית. אני פה והוא
5 שם. הוא אמר הגעתי באמצע הלילה לישון שם. " (עמ' 159 ש' 9 עד עמ' 160 ש' 31).
- 6 40. הנתבע העיד אף הוא עדים מטעמו אשר העידו בהתייחס לקשר בין הנתבע לתובעת,
7 כדלקמן:
- 8 א. מר ש' כ' – הנ"ל חבר ממקום עבודתו של הנתבע. ציין בעדותו כי הנתבע ביקר
9 בביתו עם התובעת. הוא הבין שיש ביניהם קשר כלשהו אך מעולם לא שמע גילויי
10 אהבה של הנתבע כלפיה. לדבריו, הוא נפגש עם התובעת פעמיים ויצא לו לשמוע
11 ממנה על אהבתה לנתבע. לדבריו, מאז גירושיה של התובעת, היא יצרה עימו קשר
12 וביקשה את עזרתו להחזיר את הנתבע למערכת יחסים עימה. הוא ציין כי ניסה
13 לעזור אך נמנע ממעורבות יתר בעניינם. כשנשאל האם ידוע לו על מגורים
14 משותפים של התובעת והנתבע, השיב: "ישן שם, חי שם, לא. חי ב... אני הייתי
15 אצלו. באותה תקופה הייתי נוסע ל... היתה לי בעיה של נהיגה בחושך, לפחות
16 פעמיים עצרתי אצלו ואמרתי לו אני צריך לנוח, הוא אירח אותי יפה והיה לבד
17 שם בדירה הקטנה שלו שם, זו דירת רווקים, לא ראיתי שום סימן לשום דבר, לא
18 לאשה לבגדים של אשה. ישנתי שם" (עמ' 70 ש' 28-31).
- 19 בהמשך, כשנשאל על אופייה של מערכת היחסים בין הצדדים, מראות עיניו, ציין
20 "הקשר הרגשי שהיה קיים בין שניהם, אי אפשר להכחיש שהיה ביניהם קשר
21 רגשי.
22 ש. אהבה?
23 ת. אני חושב שכן. עם העליות וירידות שדיברנו עליהם.
24 ש. לא היית מגדיר את הקשר כפלירט?
25 ת. הקשר לא היה אקראי. היה קשר. עד כמה עמוק לא יודע, אבל היה קשר,
26 אפשר היה לראות, להתרשם מזה, אני זהיר בתשובה שלי כיוון שאני לא יכול
27 להעיד על מה שאני לא ראיתי" (עמ' 72, ש' 27 עמ' 73 ש' 3).
- 28 לדבריו, מאז פרידתם של הצדדים, התובעת החלה לנהוג באופן אובססיבי ושוחחה
29 עימו פעמים רבות על מנת לנסות להטמיע את גרסתה, תוך שהיא עושה שימוש
30 בלשון של גידופים על הנתבע.
- 31 ב. מר ג' ת' – הנ"ל חבר של הנתבע והתובעת. נחקר על תצהיר עדותו הראשית מיום
32 7.9.08 וכשנשאל האם הנתבע התגורר עם התובעת, השיב: "מעולם לא. א' ישן
33 אצלה מידי פעם, זה כן אני יכול לומר בוודאות. הנה א' פה ויכולה להעיד,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

1 שהייתי בין חבריו הקרובים עד כדי כך שמעולם לא הוזמנתי אליו הביתה לכוס
2 קפה אצלה בבית, יכול להיות הגיוני? אני יודע שמדי פעם לילה שתיים ישן
3 אצלה, באותה תקופה רלוונטית. לא זוכר תאריך ספציפי. התקופה שמתייחס
4 לתצהיר שנתתי. בתקופה שגר ב.... כמו שישנה אצלו מידי פעם ב...., הוא ישן
5 אצלה מידי פעם ב.... אחד הפעמים אפילו אני זוכר שיצא מאצלה מהבית כשהוא
6 פצוע במצח, היה לחץ דם גבוה ונסע יש לבית חולים, אם היתה גרה איתו, הבת
7 זוג שלו לא תסע איתו לבית חולים? הוא מרים אלי טלפון ל...., אני בדרך לחדר
8 מיון, אני נסעתי וישבתי איתו שם כשהוא פצוע עם לחץ דם בשמיים.
9 ש. אתה אומר שמעולם לא גרו יחד, אלא ישנו אחד אצל השני במקרים בודדים.
10 ת. כן.

11 ש. לאורך איזה תקופה זה נמשך, מה שאתה יודע?
12 ת. ברשותך וברשות בית המשפט, אני מכיר אותם והם ניהלו קשר רומנטי מיני,
13 מידי פעם היו ישנים במקומות מסויימים, היינו ב...., היא היתה בחדר איתו ב....,
14 זה ערב אחד. היו הרבה ערבים לא יכול לומר באיזה תקופה. אני זוכר בתקופה של
15 18 שנה פה לילה ופה לילה. " (עמ' 84, ש' 30-16).

16 בהמשך, לדבריו, הוא והנתבע החליטו לנסות לבדוק את גבולותיה של התובעת
17 ואהבתו אליו, עד כדי הצעות מיניות שונות להן היא נענתה בחיוב. הוא ציין כי
18 הזוגיות היחידה שהיתה בין התובעת לנתבע היתה בקשר מיני. לדבריו "אתה שואל
19 אותי זוג. הזוגיות היחידה שאני מכיר בין א' לא' לאורך כל השנים כולל התקופה
20 הרלוונטית זה הקשר המיני בלבד וזו הזוגיות היחידה שהיתה. כתבתי שהם
21 דיברו על סקס בשמיים. מעבר לזוגיות היתה תקופה של היא שיחקה, ניסתה
22 לשחק את העניין של בן זוג שלי. זה הצד שלה. אני יודע מה א' חשב בשיחות ביני
23 לבינו בבתי קפה, באוכל ביני לבינו. אני יודע מה הוא חשב על א' באמת. בין
24 חברים אומרים את האמת. אם הוא מסוגל להגיד לה את בעונש חודשיים זה אומר
25 שהוא לא ראה בה בת זוג שלו" (עמ' 89 ש' 22-17).

26 ג. מר ד' ר' – הנ"ל אחיו של הנתבע, העיד כי ידע על הקשר בין הנתבע לתובעת.
27 לדבריו, משנת 2004 אחרי שהנתבע עזב את הבית אבל הוא ניחש אודות קיומו של
28 הקשר מהאירועים המשפחתיים. בהמשך ציין כי למיטב ידיעתו גם יתר בני
29 המשפחה ידעו על הקשר של הנתבע והתובעת, כרומן בלבד (עמ' 100 לפרוטוקול
30 מיום 19.3.12). יחד עם זאת, ציין בהמשך כי "לא. האמת היא שאני אמרתי שהוא
31 ניסה לשדרג את היחסים שלו ושלה, הוא בעצם באמת ביקר אותה וניסה אפילו
32 לגור שם, אבל כמובן גם בגלל ההתנגדות של הילדים שלה, גם בגלל זה שהוא

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 ראה את א' גרושה, מסתובב שם, גם בגלל שראה שהיא מנהצת ומכבסת לא'
2 גרושה וזה בפירוש פגע בו וזה הפריע לו מאד ובעצם היא זרקה אותו" (עמ' 100 ש'
3 .(20-23)
- 4 ד. הגב' ר' נ' – הנ"ל אחותו של הנתבע. העידה כי ידעה על הקשר בין התובעת לנתבע
5 במשך 8 שנים האחרונות לקשר שלהם. לדבריה, היא ידעה כי המדובר ברומן
6 וחששה לנישואי אחיה. כשנשאלה, אם היא יודעת על הפרידה שלהם בשנת 2004,
7 השיבה: "נכון. אמרתי קודם שהיה צריך תקופה לשבת ולהתלבט עם עצמו, בכלל
8 אם רוצה את המשך הקשר. כשאמרתי הם, התכוונתי לא' וא'. היא זו שהפסיקה
9 את הקשר. היא שמה לו את התיק ליד הדלת, אמרה לו אני רוצה להחזיר את א'
10 הביתה. הוא השאיר מכתב מאד מרגש לילדים שלה, היא התקשרה לספר לי
11 שזה נגמר, היא השאירה לו את התיק ליד הדלת, כי ישן שם איזה יומיים, אמרה
12 לו זה לא הולך, אני רוצה שא' יחזור הביתה, היא סיפרה שהשאיר מכתב פרידה
13 מרגש לילדים שלה, שהוא מכבד את זה שלא רוצים את המשך הקשר וזו הסיבה
14 שבעצם א' בלשון לא נעימה העיפה אותו מהבית. נכון שישן שם יומיים. כל זה
15 אני יודעת, אני אמרתי שלא ידעתי על הקשר דרך א', אלא רק דרך א', עד שהוא
16 עזב את הבית, אחר כך הייתי כבר מעודכנת גם מא' וא' בפירוש המשיך לגור
17 בדירה שלו ב... ואני יודעת שישן שם יום יומיים שלושה מקסימום בדירה של א'
18 ושל בעלה וכל הזמן נתקל ביחס עויין מהילדים שלה וגם בעלה, האקס שלה
19 מסתובב שם כל הזמן בדירה וגם עושה לו כביסה. זה מה שאני יודעת מא'. גם א'
20 סיפרה לי שבעלה עדיין מסתובב שם. זה מה שאמרה, הם מתלבטים זו הסיבה
21 ששיחררה את א' ואמרה לו אתה חופשי לדרכך" (עמ' 106, ש' 25-12).
- 22 בהמשך ציינה כי "אני יודעת בוודאות מא' וגם היא סיפרה לי שמסיימת את
23 הקשר כי רוצה לתת צ'אנס לבעלה, העובדה שהוא חזר באמת הביתה אחרי שא'
24 הלך, גם הצהרתי את זה בתצהיר, היא סיפרה לי ועוד עשתה לו כביסות, אמרה
25 שלא ישנים יחד, הוא ישן בחדר של הילדה, אבל העובדה שאני לא ממציאה כמו
26 שאתה אומר שהוא חזר לגור בבית בחזרה, אחרי שהסתיים הזה עם א'. זה
27 שאחר כך התחרטה, אני מסכימה איתך. התחרטה מאד והתקשרה אלי והטרידה
28 אותי ועוד פעם ותדברי איתו ותגידי לו שרק ישתה איתי כוס קפה, לא התכוונתי,
29 רק שיפגש איתי לכוס קפה. אמרתי לה א' הוא מאד נפגע, אי אפשר להחזיר את
30 הגלגל אחורה. מה ביקשתי אני רק רוצה להפגש לכוס קפה. בסוף רק אמרה
31 תגידי שאם לא יפגש איתי אני אתקע לו כזו תביעה שלא יודע מאיפה זה יבוא לו.
32 באוזניים שלי זה מה שאמרה לי. אני לא ממציאה את זה." (עמ' 107 ש' 31-22).
- 33 לדבריה, "במהלך השנים שאנחנו מכירים. לא היתה נאמנה לא' גם בתקופה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 שהיתה פילגש. היא סיפרה מידי פעם, שוב ואומרת, לא זוכרת את התאריכים
2 המדוייקים, זו לא אהבה עזה. גם הוא ניהל יחסים עם נשים אחרות וגם היא עם
3 גברים אחרים. זה היה הדדי. כל אחד ניהל מערכות יחסים נוספות" (עמ' 109, ש'
4 6-9).
- 5 ה. מר מ' ח' – הנ"ל חבר של הנתבע. העיד כי הנתבע ביקר אצלו בבית יחד עם א' מספר
6 מועט של פעמים. לא ידע לספר על טיב הקשר ביניהם.
- 7 ה. מר י' ר' – הנ"ל אחיו של הנתבע. העיד אף הוא כי אין לו מידע אודות אופי הקשר
8 בין הנתבע לתובעת, זולת יחסים רנדומאליים, במקביל לקשרים עם נשים אחרות.
9 כנשאל האם הוא יודע על הקשר משנת 87' השיב: "כן, אני יודע את זה מא', הוא
10 הראה לי את הבחורה הזו כשהם גרו עדיין ב....., אז גרנו איפה ב... בקיבוץ, הוא
11 סיפר לי על נאפופיו עם האשה הזו וביקש ממני לשמור בסוד, שמרתי בסוד, אף
12 אחד בעולם לא ידע על זה, אבל אני הכרתי את א' והזהרתי את א', אמרתי לו זאת
13 לא תיכנס אלי הביתה. האחים שלי לא ידעו כי שמרתי זאת, היא הצליחה לעשות
14 חדירה למשפחה בדרכים מניפולטיביות. אני מצר על כך שלא אמרתי. " (עמ' 119,
15 ש' 31 עד עמ' 120 ש' 3).
- 16 ז. הגב' ר' ר' – הנ"ל ביתו של הנתבע. העידה כי אביה עזב את הבית ועבר להתגורר
17 בדירה שכורה. לדבריה, מעולם לא ראתה שם את התובעת או את חפציה.
18 כשנשאלה האם יכול להיות שהתובעת היתה שם בהיעדרה, השיבה: "כן, אבל אני
19 צריכה לציין שהייתי שם הרבה מאד. ניקיתי פעם בשבוע לאבא את הדירה.
20 באתי שם כל הזמן למתקנים, היה לי כרטיס משתמש, יש שם חדר כושר,
21 בריכה, עליתי להתקלח, לא ראיתי שמפו של אשה אחרת, לא בגדים, מברשת
22 שיעור, לעומת זה שאשתו לעתיד נכנסה לשם היה ברור שיש שם אישה, ראיתי
23 שיער ארוך של אישה, שמפו, בגדים, פתאום הגיעו חפצים של נשים, לדירת
24 הרווקים" (עמ' 130, ש' 24-28). בהמשך ציינה כי לאחר גירושיה של התובעת,
25 הודיע להם הנתבע כי הוא מעוניין להיות עם התובעת בקשר אך הם הגיבו בכעס
26 לבשורה ולא נתנו לו את ברכתם.
- 27 ח. הגב' ה' ר' – הנ"ל ביתו של הנתבע. העידה כי לא ידעה דבר אודות הקשר של אביה
28 עם התובעת. לדבריה, גם לאחר שאמרו לו שהם אינם מעוניינים להיות בקשר עם
29 התובעת, גם אם אביהם יבחר להיות בקשר עימה, הוא יצא איתה אבל לא גר
30 אצלה אלא ישן בביתה לעיתים עד שהתובעת בחרה להחזיר את הגרוש שלה וזרקה
31 אותו (עמ' 135 ש' 21-23, עמ' 137 ש' 21-28, עמ' 138 ש' 9-18 לפרוטוקול).
- 32 ט. הגב' י' ג' – ביתו של הנתבע. הצטרפה לגרסאות אחיותיה בהקשר זה (עמ' 139-143
33 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 הגב' ד' ר' – הנ"ל גרושתו של הנתבע. העידה כי גילתה על הרומן בין התובעת לנתבע
2 באמצעות החוקר הפרטי ולאחר מכן, התובעת היא זו שטילפנה אליה ומסרה לה
3 פרטים על הקשר שהיה לה עם הנתבע. לדבריה, בנסיבות שנוצרו היא הגישה
4 תביעת גירושין לבית הדין הרבני. בהמשך ציינה כי התובעת שיתפה אותה בכך
5 שבחרה להחזיר את גרושה הביתה נוכח מחלתו וכלשונה: "לא. אני הבנתי
6 שקיבלה אותו הביתה, בגלל המחלה, מוכרחה לציין שסיפרה לי באותה שבת,
7 באחת השבתות שא' היה שם, ד' לא יצא מהחדר שלו, אני מכירה את הילדים
8 האלה כאילו הם ילדים שלי, (קשה לך גם לי, מפנה לא' לא היינו צריכים להיות
9 פה), ד' לא יצא מהחדר כל השבת. אז החליטה שעושה פסק זמן, אמרה שהכינה
10 לא' את התיק עם הדברים שלו, שמה ליד הדלת וביום ראשון כשהוא בא הוא
11 לקח את התיק והלך והשאיר מכתבים לילדים. א' אמרה שמאד מעריכה
12 שהשאיר מכתבים, אין לי שום מידע אחר, לא דיברתי עם א' על כלום עד היום,
13 אני מקווה שעוד יגיע היום אחרי שהכל יסתיים, אני אדע איפה באמת חייתי
14 בחיים האמיתיים" (עמ' 145, ש' 9-12).
- 15 41. העולה מן המקובץ – ניתוח גרסאות הצדדים והעדים מטעם בהתייחס לטיב מערכת
16 היחסים בין הצדדים מוביל לטעמי למסקנה כי יכול וניתן לומר שהתקיים ביחס אליהם
17 היסוד הראשון הנדרש לצורך הגדרתם כידועים בציבור, קרי – קיום חיי משפחה זאת על פי
18 הפרשנות המרחיבה/מקלה שניתנה למונח זה כנוכח בסעיף 23-24 שלעיל. נוכח משך הקשר
19 בין הצדדים וחשיפת יחסי הצדדים בפני זרים ניתן לכנות את מערכת היחסים בין הצדדים
20 כשותפות זוגית שנתנה מענה לצרכים משותפים ומוסכמים של הצדדים ובכך לקבוע, אם כי,
21 בדוחק, שהתקיים התנאי הראשון לצורך הגדרתם כידועים בציבור, קרי – קיום חיי
22 משפחה.
- 23 42. נותר איפוא לבחון להלן האם התקיים התנאי השני להגדרת הצדדים כידועים בציבור, קרי
24 – ניהול משק בית משותף.
- 25 43. היסוד השני - ניהול משק בית משותף: על פי הפסיקה, הכוונה איננה לחיים במשק בית
26 משותף מתוך צורך אישי, נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני, אלא פועל יוצא טבעי
27 מחיי המשפחה המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל ואישה הדבקים אחד בשני וקשרו את
28 גורלם אחד ברעהו. קיומו של משק בית משותף איננו תלוי בהכרח בשיתוף קנייני בנכסים.
29 הפסיקה הכירה במס' קריטריונים היכולים להוות אינדיקציה להוכחת יסוד זה. כך, למשל,
30 קבע כב' השופט ברנזון בע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר, פ"ד כד (1) 617: שני המרכיבים הם
31 תנאים מהותיים השזורים זה בזה. אין מדובר בדרישה ראייתית גרידא (ראו: ע"א 6434/00
32 דנינו נ' מנע, פד"י נו(3) 683. ראה גם, תמ"ש 16870/00 פלונית נ' פלוני, [פורסם בנבו], מיום
33 (14/02/05).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

44. בפסיקה נקבע, בהתייחס לבני זוג העונים על ההגדרה המשפטית של ידועים בציבור, כי אין די בחיים המשותפים כדי לבסס שיתוף רכושי ולפיכך, על הצד הטוען לשיתוף להוכיח כוונת שיתוף ספציפית בנכסים לגביהם מבוקש השיתוף. ראו לעניין זה, פסק דינו המנחה של כב' בית המשפט העליון בע"א 52/80 ישעיהו שחר נ' מנדל פרידמן, פ"ד לח(1), 443, 458-459 (1984) שם נקבע כי: "הלכת שיתוף הנכסים הוחלה, בעיקרו של דבר, על זוגות הנשואין זה לזה. היש מקום להחילה על בני-זוג שלא נישאו, והחיים כידועים בציבור? כפי שראינו, בסיסה המשפטית של הלכת השיתוף הוא בהסכם משתמע בין הצדדים ולא בעצם אקט הנישואין. כשם שהנישואין אינם תנאי מספיק, כך גם אין הם תנאי הכרחי, שכן גמירת דעתם של בני זוג לשיתוף יכול שתשתכלל מאורח חייהם המשותף כידועים בציבור (השווה ע"א 77/77 גישה זו אומצה בבית-משפט זה בע"א 429/69 קובע כב' השופט קיסטר: "אכן, על היחסים שבין בעלי-הדין דנן אין להחיל פסקי-דין במידה והם מבוססים על החוקים שבאנגליה או על דיני המשפט העברי, המתייחסים לזוגות נשואים באשר הם נשואים. אם אין מניעה לכך שנחיל על היחסים שבין בעלי-הדין אותם כללים ואותם אומדנות המתייחסים אמנם גם לגבי זוגות נשואים, אבל כשביסוס אותם כללים הוא לא חוק חרות החל על זוגות נשואים, באשר הם נשואים, אלא על נסיון החיים, בדבר דרך ניהול עניינים בין אנשים הקרובים והחיים בצוותא ומנהלים ענייני רכושם המשותף... גם במקרה שלפנינו, כאשר שני בעלי הדין התגוררו ביחד, ניהלו משק בית משותף והוציאו כספים במשותף, מסתבר כי רצו שנכסים מסויימים יהיו שייכים לשניהם בשותפות." עם זאת, עצם העובדה, כי החיים המשותפים אינם מעוגנים באקט פורמאלי של נישואין, עשויה להיות בעלת משמעות. יש בה כדי להצביע, בנסיבות מתאימות, על ארעיות הקשר שבין בני הזוג ועל העדר גמירת דעת באשר לשיתוף בזכויות. מטבע הדברים, שאין לקבוע בעניין זה כל מסמרות, והכול תלוי בנסיבות העניין. לא הרי בני-זוג, החיים כידועים בציבור חרף רצונם להינשא, והדבר נמנע מהם בשל הדין האישי, כהרי בני-זוג, שחיים כידועים בציבור, מכיוון שהם רוצים "לנסות" זה את זה אם יוכלו להתמיד בקשר אמיץ ביניהם. על-כן, ייתכנו מצבים, שבהם עם תחילת החיים המשותפים כידועים בציבור לא יחול שיתוף נכסים בין בני הזוג, אך עם עבור זמן מסוים ועם התייצבות הקשר האישי בין בני הזוג, יחל גם שיתוף נכסים ביניהם, והוא ישתרע, על-פי גמירת דעתם, לא רק על נכסים חדשים שירכשו אלא גם על אותם נכסים שנרכשו בעבר, בטרם התייצבותו של אותו קשר. אף בעניין זה אין לקבוע מסמרות, שכן הכול תלוי בנסיבות החיים המשותפים כידועים בציבור (השווה: מ' שאוה, "הידועה בציבור כאשתו" –הגדרתה, מעמדה וזכויותיה", עיוני משפט ג (תשל"ג-ל"ד) 484; ד' פרידמן, "הידועה בציבור בדין הישראלי", עיוני משפט ג (תשל"ג-ל"ד) 459".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

45. לעניין נטל הראייה המוטל על בן זוג הטוען לשיתוף בנכסי האחר, כאשר הצדדים אינם נשואים זל"ז נפסק בפרשת סלם (ראו: ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פד"י נא(1) 337), כי נטל זה כבד יותר מן הנטל הרובץ בנסיבות דומות על בן זוג נשוי וכי על בן זוג הטוען לשיתוף מוטל נטל ראייתי מוגבר ועליו להוכיח כוונת שיתוף מיוחדת.
46. עוד נפסק על ידי כב' השי' שוחט בתמ"ש (ת"א) 69840-98 פלוני נ' פלונית, מיום 10.11.03 (פורסם במאגר נבו) כי: "הקביעה העובדתית/משפטית, כי הנתבע היה הידוע בציבור של התובעת אינה מקנה בידיה, אוטומטית, זכות לשיתוף בנכסיו של הנתבע. אמנם נכון - שהילכת השיתוף חלה גם על בני זוג ידועים בציבור (ר' ע"א 52/80 שחר נ' פרידמן ל"ח (1) 443; ע"א 1468/96 יקותיאל נ' יקותיאל תק-על 1996 (2) 873; ע"א 65/89 מוסטפא נ' מטוע מ"ד (4) 197; ע"א 749/82 מוסטון נ' וידרמן מ"ג (1) 278; ע"א 625/83 ברקוביץ נ' בודניה מ"א (4) 581; ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי נ"א (1) 587). יחד עם זאת, הילכת השיתוף, לא הוחלה על "ידועים בציבור" במלוא עוצמתה, לא מבחינה ראייתית ולא מבחינת היקפה. בפרשת סלם נ' כרמי (המוזכר לעיל) קובע כב' השופט מצא, כי הכלל לפיו בהתקיים התנאים לתחולתה של הילכת השיתוף ובהעדר ראיה לסתור, המסקנה הנלמדת היא שבין בני זוג מתקיים שיתוף בנכסים וצמצום גדרו והיקפו של השיתוף נלמד תמיד מהראיות המובאות לסתירתה של החזקה, יפה הוא לבני זוג נשואים. כל זה אין כוחו יפה, ולמצער לא תמיד כוחו יפה - לבירור גדר השיתוף בין בני זוג ידועים בציבור. השופט מצא מבהיר, שהנטל הרובץ על הידוע בציבור, הטוען לשיתוף בנכסי בן זוגו, הוא כבד יותר מזה הרובץ מזה הרובץ בנסיבות דומות על בני זוג נשואים ואף נותן הסבר לכך. על כן, הכלל שצריך לחול בבני זוג שכאלה, הוא כלשונו: "... אמור מעתה, כי בעוד שביחס לבני זוג נשואים, הרי שבהעדר ראיה לסתור, די בהתקיימות התנאים להקמתה של חזקת השיתוף (קרי! אורח חיים תקין ומאמץ משותף) כדי להחיל עליהם דין שיתוף ביחס לכל נכסיהם מכל סוג שהוא הרי שביחס לבני זוג ידועים בציבור, הקמתה של חזקת שיתוף שלא הובאו ראיה לסתירתה, עשויה להעיד רק על שיתוף בנכסים המשמשים את בני הזוג בחיים היומיומיים או שנרכשו על ידם במשותף. להחלת דין שיתוף על נכסים אחרים של מי מאחד מהם, ולו גם כאלה שנצברו על ידיו בתקופת החיים המשותפים, תידרש ראיה נוספת כלשהי שתעיד (לפחות באורח נסיבתי) על כוונת שיתוף בנכס (או בכלל נכסיו) של בן הזוג". חזקת השיתוף, אם כן, עשויה להקים בידינו של הידוע בציבור, שיתוף בנכסים המשמשים את בני הזוג בחיי היומיום - כמו דירת מגורים, כמו מכונית נוסעים - ומשקמה חזקה זו הנטל לסתירת השיתוף בנכס שכזה מוטל על מי שטוען לשלילתו, בעוד שבבני זוג נשואים חזקת השיתוף מקימה בידי בן הזוג הנשוי שיתוף כללי בכל נכסי בני הזוג. משכך, דומה שחזקת השיתוף, על אופייה הקוגנטי, הקיימת כחזקה כללית בין בני

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 זוג נשואים, קיימת בבני זוג ידועים בציבור על נכסי היומיום ודוק! אלה שנרכשו במאמץ
2 משותף".
- 3 47. בנסיבות המקרה שבפני לא הביאה התובעת כל ראייה להוכחת כוונת שיתוף. ולא כל שכן,
4 לא הובאה על ידה ראייה מהותית להוכחת שיתוף, כאמור. לא עלה בידיה להצביע על שיתוף
5 כלכלי בין הצדדים. הצדדים התנהלו באמצעות חשבונות בנקאיים נפרדים וכל אחד מהם
6 ניהל את ענייני הכספיים בנפרד. הם התגוררו בדירות נפרדות. הנתבע צירף לתיק בית
7 המשפט אסמכתאות לעניין דירתו ב... לאחר שעזב את הבית ותוך כדי קיום קשר עם
8 התובעת. גם העובדה שכל אחד מהם לן לעיתים בדירת האחר אין בה כדי להעיד או ללמד
9 על שיתוף כלכלי ביניהם. בהקשר זה יוער כי אומנם הנתבע התגורר בדירת התובעת, לאחר
10 גירושה, ואולם המדובר היה בפרק זמן קצר (כחודש וחצי) בלבד. גם אם הצדדים יצאו
11 לבילויים משותפים שחלקם שולמו על ידי הנתבע וגם אם הנתבע רכש לתובעת מעת לעת
12 מתנות (כך למשל, טבעת), אין הדבר מלמד על יצירת שיתוף כלכלי. אלו מחוות אישיות
13 הנובעות מקשר רומנטי שהתקיים ביניהם. בהתייחס לרכישת המזרן לדירתה של התובעת –
14 גם אם המדובר היה במתנה ולא בהלוואה כפי גרסת הנתבע, עדיין המדובר ברכישה חד
15 פעמית של מוצר אחד בלבד לגביו הובאה אסמכתה ואין בכך כדי ללמד על התנהלותם
16 הכלכלית של הצדדים במשך קיום הקשר. זאת ועוד, מעדויות העדים ניתן להסיק כי
17 התובעת עבדה למחייתה, באופן עצמאי ומכרה מוצרי נוי, מצעים יוקרתיים וכד' במחירים
18 גבוהים מהממוצע. יוצא איפוא, כי התובעת התפרנסה בכוחות עצמה ולנתבע לא היה חלק
19 בכלכלתה. יוער כי בהקשר זה העיד מר יניב מלך (חוקר פרטי) אשר ניהל מעקב אחר
20 התובעת בעקבותיו נתגלה כי התובעת עובדת לפרנסתה (עמ' 127-129 לפרוטוקול מיום
21 23.4.12).
- 22 48. ממכלול חומר הראיות שהונח בפני בית המשפט ניתן להגיע לכלל מסקנה כי לא עלה בידי
23 התובעת לעמוד בנטל ההוכחה הכבד הקבוע בפסיקה להוכחת משק בית משותף. משכאמור
24 לעיל, שני התנאים הנדרשים לצורך הגדרת בני זוג כידועים בציבור, הינם תנאים מצטברים,
25 משלא התקיים היסוד השני, מתבקשת המסקנה כי הצדדים אינם עונים על הגדרת המונח
26 ידועים בציבור. הפועל היוצא מן האמור לעיל כי התובעת אינה זכאית לזכויות כספיות
27 הנובעות מהגדרה זו.
- 28 49. לאור התוצאה הנ"ל, מתייתר הדיון גם בהתייחס לתביעת התובעת למזונות משקמים
29 בתמ"ש 16791/06 ומשכך, ברי כי תובענה זו דינה להידחות.
- 30 **הפרת הבטחת נישואין – המתווה המשפטי :**
- 31 50. כפי שנקבע בפסיקה, תביעות לפיצוי בגין הפרת הבטחת נישואין יש לבחון היטב ויש
32 להקפיד פן יגלוש בית המשפט מהתחום המשפטי אל התחום המוסרי, שספק רב אם מקומו
33 בבית המשפט ואם בכוחו לזכות בסעד.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

51. בע"א 5258/98 פלונית נ' פלוני, מיום 14.7.04 (פורסם בנבו, להלן: **הלכת פלונית**), נאמר כי יש לשקול אימוץ מודל פיצויים בעילה של הפרת הבטחת נישואין בהיבט נזיקי. כלומר, על התובע להוכיח את נזקיו כתוצאה מביטול ההבטחה להינשא לו, לאמור: ".... יתכן גם כי ראוי לשקול את האפשרות לאמץ את השיטה המקובלת בצרפת, וכיום גם במדינות אחרות, לפיה יוענק הפיצוי, בגין הפרת הבטחת הנישואין, אם בכלל, במישור הנזיקי. כיום, מוענק בישראל פיצוי נזיקי בגין הפרת הבטחת נישואין רק במקרים בהם הוכחה עוולת התרמית (ראו למשל: פרשת נתן). בהינתן יסודות העוולה, המפורטים בסעיף 56 **לפקודת הנזיקין...** נדרש התובע, על מנת שתצלח תביעתו, להוכיח כי כבר בעת מתן ההבטחה התכוון המבטיח שלא לקיימה" (שם, עמ' 22).
52. בתמ"ש (ת"א) 51590/05 א.ר. נ' ש.ר. (ניתן ביום 6.9.09, פורסם במאגר נבו, פירטה ס"נ (כתוארה אז) כב' השי' טובה סיון ז"ל בעמ' 18-20 לפסק הדין את הפסיקה הנהוגה בהקשר זה וכלשונה: "הבטחת נישואין – על פי המשפט הישראלי קיימת אפשרות לתבוע פיצויים מכוח עילה חוזית המוגדרת כהפרת הבטחת נישואין, גם בין פנויים וגם בין בני זוג שאחד מהם או שניהם נשואים לאחרים. שורשיה של תביעה זו במשפט המקובל האנגלי, והיא נעוצה בטעם כי הפרת ההבטחה להינשא עלולה לגרום נזק לצד האחר וכן גוררת לעיתים הסתמכות ותוכניות שונות להגשמתה, כאשר תוכנית הנישואין עשויה אף להשליך על תוכניות אחרות של בני הזוג ולהביא לשינוי מצבם לרעה בהיבטים שונים. הטענה היא כי יש לקבל פיצוי על נזק מסוג זה. (ראה: ע"א 5258/98 פלונית נ' פלוני פ"ד נח (6) 209, בעמ' 214-226; להלן: "פס"ד פלונית").
- עילה זו שנויה במחלוקת, בעיקר מאחר והיא נתפסת כניסיון לכפות את דיני החוזים על סיטואציה שספק אם הם ערוכים לטפל בה. לפיכך, יש הקוראים לביטול עילה זו, או לחילופין להגבילה באמצעות חקיקה.
- בתי המשפט נהגו לקבל תביעות מסוג זה ולפסוק פיצויים בגין עילה זו, בעיקר בנסיבות בהן היתה אינדיקציה ממשית ברורה וחיצונית לקיומה של הבטחה כגון דא, כגון: מקרים בהם קבוע הצדדים תאריך ברור לחתונה, נרשמו ברבנות, חילקו הזמנות ועשו הסידורים הדרושים (בחלק מהמקרים האירוע עצמו התקיים ואחד הצדדים בחר שלא להופיע אליו) או במקרים בהם הקשר בין הצדדים הוביל להריון ולעיתים אף ללידה. (ראה: ע"א 415/91 יצחק ממון נ' רחל טריקי פ"ד מז(2) 652, ע"א 647/89 ראלף שיפרברג נ' תמר אבטליון פ"ד מו(2) 169 ע"א 116/75 נביה בן ראז'י חאיק נ' ויקטור ספיה _ פ"ד לא (1) 90, ע"א 473/75 דן רון נ' סימה חזן פ"ד לא (1) 40).
- בפס"ד פלונית נקבעו העקרונות לבחינת תביעות מסוג זה.
- מדברי כב' הנשיא (בדימוס) ברק בעמ' 220 לפסק הדין:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

1 "המשפט הישראלי קובע איפוא, כי "ההבטחה לנישואין היא...בשיטתנו המשפטית,
2 חוזה מחייב" (השופטת שטרסברג כהן בע"א 5587 נחמני נ' נחמני (9 בעמ' 508).
3 עקרונית, אין דבר בהסכמים להינשא, ככאלה, המונע החלתם של דיני החוזים על היחסים
4 בין בני הזוג, עם זאת החוזה נוצר אם הצדדים התכוונו ליצור ביניהם יחס משפטי מחייב.
5 השאלה אם בני הזוג ראו עצמם כבולים מבחינה משפטית, או שמא ההתחייבות ביניהם
6 היא אך במישור חברתי או המוסרי, היא שאלה שצריכה על פי נסיבותיו של כל מקרה.
7 יש לבחון, בין היתר, את התנהגות הצדדים, את טיב הקשר ואת תוכן של ההבטחות. כמובן
8 הסתמכות מצד מקבל ההבטחה ושינוי מצבו לרעה עשויים להיות אינדיקציה בדבר כניסה
9 לתחום החוזי...".
10 ומדבריה של השופטת פרוקצ'יה בעמ' 236 לפסק הדין:
11 "תנאי לביסוס עילה של הפרת הבטחת נישואין בקיומה של הבטחה מחייבת מבחינת דיני
12 החוזים, תנאי זה מחייב הבחנה בין הבטחה המעידה על מסויימות ועל גמירת דעתו של
13 המציע כדי אפשרות קיבולה של ההצעה, כאשר הקיבול עשוי להינתן בין על דרך א' ובין
14 על דרך התנהגות (סעיפים 1,2,5 ו-6 לחוק החוזים), במערכת סבוכה ומורכבת של יחסים
15 של בני זוג המקיימים מערכת קשרים אינטימית, לא כל א' או הבעת תקווה או כוונה
16 הצופות פני עתיד שקולות כהבטחת נישואין, ולא כל התנהגות המצביעה על רצון
17 להמשכיות הקשר ועל ציפיה להתמיד בו לטווח עתידי שקולה כמחויבות לנישואין. בצד
18 הערך חברתי המבקש לפחות את מי שנפגע עקב הסתמכות על הבטחת נישואין שהופרה,
19 עומד ערך החופש והאוטונומיה האישית של האדם לבחור את בן זוגו ולקיים מערכות
20 יחסים בין אישיות ובין זוגיות בעולם חברתי שיש בו פתיחות, חופשיות, ללא כפיה וללא
21 התערבות המשפט. התערבות המשפט מתרחשת רק מקום שהנסיבות מצביעות בבירור על
22 קיומה של מחויבות ממשית לקשר זוגי קבוע החורגת מגדר ציפייה או הבעת רצון או
23 כוונה לכך גרידא. הקושי האמיתי המאפיין את הסוגיה שאנו עוסקים בה הוא באיתורו של
24 קו הגבול בין הבעת כוונה, רצון או ציפייה לבין הבטחה מחייבת במשפט. גבול זה עשוי
25 להיות דק כחוט השערה".
26 ובעמ' 238 לפסק הדין:
27 "יש לבחון איפוא, את כלל הנסיבות האופפות את מערכת היחסים הבין זוגית כדי להסיק
28 את דבר קיומה של הבטחה מחייבת מתוך כלל הנסיבות, ולאור החשש המובנה מפני
29 תביעות בלתי מבוססות בתחום הקשור לחיי הרגש והאינטימיות של האדם, שהוא מטבעו
30 רווי יצרים, נראה כי נדרש נטל שכנוע כבד על התובע לצורך הוכחת קיומה של הבטחת
31 נישואין שהופרה, כנגזר מטיבו וממורכבותו של העניין. הגבול המפריד בין קשר זוגי הדוק
32 אך נטול מחויבות של ממש, לבין התנהגות היוצרת הבטחה מחייבת לנישואין הוא
33 לעיתים מטושטש, ולפיכך, נדרשת זהירות מיוחדת בטרם תוכר עילת תביעה חוזית בגין

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 הפרת הבטחת נישואין. זהירות זו מחייבת הצבת רף הוכחה גבוה ובעל משקל מיוחד
2 להוכחת הבטחה מחייבת, כנדרש בהתאם לאופי העניין".
3
4 כעולה מהמפורט, על הבטחת נישואין להיות מוכחת ומעוגנת בראיות, הן ממערכת
5 היחסים הפנימית בין הצדדים והן בראיות חיצוניות. כן ניתן לומר כי לאור אופייה
6 ומורכבותה של עילה זו, והמשמעות החברתית הרחבה של תביעה מסוג זה על היבטיה,
7 נטל השכנוע המוטל על התובע בה הינו נטל כבד ולא מבוטל – עליו להוכיח כי ההבטחה
8 חרגה מאמירה בין בני זוג והינה אמירה מחייבת, בעלת השלכות, אשר אחד הצדדים לכל
9 הפחות הסתמך עליה, וגם כי נגרם לו נזק עקב הפרתה".
- 10 53. ומן הכלל אל הפרט: בעניינו, עתרה התובעת לפיצוי כספי הנובע מהפרת הבטחתו של הנתבע
11 להינשא לה לפי גרסתה. בהקשר זה העידו הצדדים וכן עדים מטעמם כדלקמן:
12 א. התובעת – העידה בעמ' 42, ש' 15-6 כי:
13 "ת. הוא אמר ואת יודעת. לא זוכרת מתי לראשונה אבל זה נאמר כל הזמן, אני
14 אוהב אותך, את תהיי אשתי, אני מת עליך, את החיים שלי רוצה להתחתן איתך,
15 יש לי הודעות מסרונים עם הנייד שאני שומרת עד היום, כל לילה אני מטעינה
16 ומסתכלת עוד פעם וההודעות קיימות עם המס' טלפון של א' ועם השם שלו.
17 בסביבות 2003-2004 התחיל מאד מאד ללחוץ שאתגרש כי רוצה למסד את הקשר
18 איתי.
19 ש. מה א' עשה בעניין בשנת 2003?
20 ת. קודם כל הפגישות היו אינטנסיביות, מאד מאד קרובות, אין כמעט יום שלא
21 נפגשנו, כמובן בסמוך לגירושין, יום יום פעמיים ביום, א' ליווה אותי בטלפון,
22 דיבר, כל היום חיזוקים, אני אוהב אותך, רוצה להתחתן, את האישה של חיי, אני
23 רוצה להיקבר לידך מרוב שאני אוהב אותך. הקשר שלנו המשיך כמו שהיה עד
24 2005, שכמובן התגרשתי בשבילו כמו שאת יודעת".
25 בהמשך ציינה כי:
26 "ש. פרץ ריב ששמעת מא'."
27 ת. פרץ ריב כשא' הודיע שרוצה להינשא לי, הייתי על ידו כשדיבר איתה כל הזמן,
28 הייתי צמודה אליו" (עמ' 43, ש' 19-18). לדבריה, הנתבע הבטיח להינשא לה
29 ולתמוך בה כלכלית לפיכך, הסכימה לויתורים כלכליים במסגרת הליך הגירושין
30 בינה לבין בעלה (עמ' 49, ש' 27). לדבריה "לא, אני אמרתי שאני מצטערת
31 שהתגרשתי לפניו כי כנראה מסיבות כלשהן עזב ונשארתי בכלום, לכן הצטערתי,
32 נשארתי חסרת כל. הוא הטעה אותי. אני מצטערת שבגדתי בבל שלי, כל יום אני
33 מבקשת מחילה" (עמ' 51, ש' 21-19).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

- 1 בלשון חמה וחיובית כלפי סובביו, אך אין בכך כדי להביע עניין אישי/רומנטי לזולת. במקרה
2 דן, המדובר בצדדים שנכנסו לקשר זוגי בהיותם נשואים לאחרים ולפיכך, מצופה היה
3 מהתובעת לקבל את אמירות הנתבע בהסתייגות ולפרש מחוות שנעשו על ידו כאקט חיזורי
4 שלא עומדת מאחוריו כוונה/הבטחה רצינית וממשית למיסוד הקשר ביניהם. כך למשל,
5 גרסת התובעת בכתב תביעתה לעניין טבעת הנישואין של הנתבע אשר נמסרה לידיה, הגם
6 שלא נחקרה בהקשר זה ואף לא טענה לעניין זה בשנית במסגרת הסיכומים, גם מעשה זה
7 יש לראות על רקע ההקשר הכללי של יחסי הצדדים כאקט של חיזור מצד הנתבע ולא
8 כהבטחה ממשית לנישואין עימה.
- 9 56. זאת ועוד, גם אם ניתן לפרש בדוחק את התנהלות הנתבע כהבטחה להינשא לתובעת, עדיין
10 היה על התובעת להוכיח את הנזקים שנגרמו לה כתוצאה מהפרת הבטחה זו. גם בנטל זה
11 לא עמדה התובעת. עיון בהסכם הגירושין שנחתם בין התובעת לבין בעלה מלמד כי התובעת
12 קיבלה את מלוא הזכויות בדירתם המשותפת (אומנם, על הדירה רבצה משכנתא) וכן את
13 הרכב המשותף, תוך ויתור על חלקה באיזון זכויותיו הכספיות של בעלה. מבלי להיכנס
14 לגופו של ההסכם, בהיות הנתונים העובדתיים העומדים בבסיסו, בלתי ידועים, עדיין על
15 פניו לא ניתן לומר כי ההסכם הינו הסכם מקפח כפי טענת התובעת. כך גם, לא הוכח קשר
16 סיבתי בין תנאי ההסכם לבין הבטחות הנתבע להינשא לה, הבטחות שעל סמך חתמה על
17 ההסכם, כפי גרסתה. גם בעניין זה, הרושם המצטייר הינו כי המדובר בתחושות
18 סובייקטיביות של התובעת ותרגום סובייקטיבי של מציאות הדברים על ידה ולא בראיות
19 אובייקטיביות שיש בהן כדי להצביע על הבטחת נישואין והפרת הבטחה, כאמור. אי לכך,
20 אין מנוס מהמסקנה כי גם עילת תביעה זו דינה להידחות.
- 21 57. כל האמור לעיל מוביל למעשה לתוצאה לפיה יש לדחות התביעות, על כל העילות שנתבעו
22 במסגרתן. יחד עם זאת, חרף האמור לעיל, נוכח אורך תקופת הקשר בין הצדדים (לכל
23 הפחות 15 שנה) – עובדה אשר אינה מוכחשת, גם אם אקבל את גרסת הנתבע כי המדובר
24 בקשר מיני גרידא, אני סבורה כי במערכת יחסים כה ממושכת ייתכן כי התובעת תיצור
25 לעצמה ציפייה/מציאות/רצון/שאיפה למיסוד הקשר ובפרט נוכח העובדה שהצדדים בסופו
26 של יום כבר התגרשו מבני זוגם. לעניין זה יש להוסיף את הודאת הנתבע בכך שהיה לו רצון
27 כלשהו לנסות למסד את הקשר עם התובעת ובתוך כך, עבר להתגורר עימה למשך תקופה
28 קצרה. גם אם ניסיון זה לא צלח בסופו, ניתן להבין את שברון הלב שנגרם לתובעת כתוצאה
29 מפרידת הצדדים, סמוך לגירושיה ובהיותה מטופלת בילדים קטינים אשר התקשו לעכל
30 המצב החדש. הנתבע אף הודה כי הותיר לילדיה מכתבי פרידה דבר המעיד על רגישותו
31 כלפיהם ואולי אף נטילת אחריות כלשהיא כלפיה וכלפי בני משפחתה. כאמור לעיל,
32 הצדדים קיימו שותפות זוגית כלשהי שענתה על צרכי שניהם. אומנם, שותפות זוגית מסוג
33 זה אינה מקנה לתובעת זכויות כספיות כידועה בציבור של הנתבע ואף לא זכות למזונות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 16790-06 א' ב' נ' ר' א'

תמ"ש 16791/06

1 משקמים, כאמור ואולם, יחד עם זאת, ניתן לומר כי השותפות ולו המינימאלית בנקודת
2 הזמן שבה התקיימה בסמוך לגירושיה של התובעת, תוך התחשבות במצבה הנפשי השברירי
3 באותה העת, יצרה אצלה הסתמכות על הנתבע הניתנת להבנה. ממכלול הראיות יש מקום
4 ליתן לתובעת סעד כספי על בסיס האומדנא לעניין הפגיעה שנגרמה לה בעטיו של הנתבע,
5 בנסיבות שנוצרו. אני אומדת את גובה הפיצוי בסך של 100,000 ₪ אשר ישולם בשני
6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים האחד תוך 45 יום והשני תוך 45 יום לאחר מכן.
7 58. לאור התוצאה ובנסיבות העניין, אינני עושה צו להוצאות משפט וכל צד ישא בהוצאותיו.
8

9 המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור התיקים שבכותרת.

10 ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ו, 27 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.
11

ל. די. א.

שושנה ברגר, שופטת
סגנית נשיא לענייני משפחה

12
13
14
15
16
17